

Europeiska unionens officiella tidning

L 46

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

17 februari 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 133/2009 av den 16 februari 2009 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 134/2009 av den 16 februari 2009 om ändring av bilaga XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) ⁽¹⁾** 3

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2009/127/EG:

- ★ Rådets beslut av den 18 december 2008 om ingåendet av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen 6

Avtal om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen 8

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/128/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för området kring de afrikanska stora sjöarna 36
- ★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/129/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien 40
- ★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/130/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien 43
- ★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/131/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för krisen i Georgien 47
- ★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/132/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Republiken Moldavien 50

★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/133/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sydkaukasien	53
★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/134/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sudan	57
★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/135/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Afghanistan	61
★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/136/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för fredsprocessen i Mellanöstern	65
★ Rådets gemensamma åtgärd 2009/137/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Kosovo	69
★ Rådets gemensamma ståndpunkt 2009/138/Gusp av den 16 februari 2009 om restriktiva åtgärder mot Somalia och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp	73
★ Rådets gemensamma ståndpunkt 2009/139/Gusp av den 16 februari 2009 om förlängning av restriktiva åtgärder mot ledarna i regionen Transnistrien i Republiken Moldavien	76

Rättelser

★ Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 77/2009 av den 26 januari 2009 om ändring av rådets förordning (EG) nr 314/2004 om vissa restriktiva åtgärder mot Zimbabwe (EUT L 23 av den 27.1.2009)	79
---	----

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 133/2009

av den 16 februari 2009

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 februari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	129,4
	JO	68,6
	MA	43,2
	TN	134,4
	TR	87,8
	ZZ	92,7
0707 00 05	JO	170,1
	MA	134,2
	TR	164,1
	ZZ	156,1
0709 90 70	MA	85,2
	TR	128,4
	ZZ	106,8
0709 90 80	EG	164,4
	ZZ	164,4
0805 10 20	EG	49,2
	IL	51,8
	MA	64,3
	TN	46,4
	TR	71,0
	ZZ	56,5
0805 20 10	IL	144,4
	MA	91,8
	ZZ	118,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	88,6
	JM	85,4
	MA	150,0
	PK	47,6
	TR	65,9
	ZZ	87,5
0805 50 10	EG	44,9
	MA	55,8
	TR	52,5
	ZZ	51,1
0808 10 80	CN	71,6
	MK	32,6
	US	105,7
	ZZ	70,0
0808 20 50	AR	113,7
	CL	79,6
	CN	84,1
	US	107,3
	ZA	115,2
	ZZ	100,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 134/2009

av den 16 februari 2009

om ändring av bilaga XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

enligt avsnitten 8.6 och 8.7 i bilaga VIII och enligt bilagorna IX och X till förordning (EG) nr 1907/2006.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 131, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 1907/2006 fastställs registreringsplikt för tillverkare eller importörer i gemenskapen av ämnen som sådana eller när de ingår i beredningar eller varor, varvid registranterna till registreringsunderlaget ska foga de uppgifter som krävs enligt bilagorna VI–XI.

(2) Enligt bilaga XI får registranter på vissa villkor avstå från tester enligt avsnitten 8.6 och 8.7 i bilaga VIII och enligt bilagorna IX och X till förordning (EG) nr 1907/2006.

(3) För att undvika missförstånd bör det klargöras att hänvisningen till avsnitten 8.6 och 8.7 i avsnitt 3.1 endast avser bilaga VIII.

(4) Det är nödvändigt att fastställa kriterier för vad som ska anses vara adekvat motivering för undantag från tester

(5) Med stöd av de erfarenheter som gjorts under utarbetandet av en vägledning för bedömningen av kemikaliesäkerheten enligt förordning (EG) nr 1907/2006 har tre olika kriterier för exponeringsbaserade undantag från kravet på testning identifierats. Enligt det första kriteriet ska det kunna visas och dokumenteras att exponeringen vid alla scenarier ligger klart under tillfredsställande härledd nolleffektnivå (DNEL) eller uppskattad nolleffektkoncentration (PNEC) som härletts under specifika förhållanden. Enligt det andra kriteriet ska det kunna visas och dokumenteras att strängt kontrollerade betingelser råder under hela livscykeln. Enligt det tredje kriteriet ska ämnet, när det är infogat i en vara, vara infogat på ett sådant sätt att ingen exponering kan förekomma och att ämnet inte avges under sin livscykel, och ämnet ska hanteras enligt strängt kontrollerade betingelser under alla stadier av tillverkning och produktion. Dessa kriterier för berättigande av undantag från tester bör således införas i förordning (EG) nr 1907/2006.

(6) Förordning (EG) nr 1907/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats enligt artikel 133 i förordning (EG) nr 1907/2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga XI till förordning (EG) nr 1907/2006 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1. Rättad i EUT L 136, 29.5.2007, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På kommissionens vägnar

Stavros DIMAS

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Avsnitt 3 i bilaga XI till förordning (EG) nr 1907/2006 ska ersättas med följande:

”3. ÄMNESANPASSAD EXPONERINGSBASERAD TESTNING

- 3.1 Undantag kan ges från testning i enlighet med avsnitten 8.6 och 8.7 i bilaga VIII och i enlighet med bilagorna IX och X på basis av de exponeringsscenarioer som tagits fram i kemikaliesäkerhetsrapporten.
- 3.2. Adekvat motivering och dokumentation ska alltid lämnas. Motiveringen ska baseras på en grundlig och rigorös exponeringsbedömning i enlighet med avsnitt 5 i bilaga I och ska uppfylla ett av följande kriterier:
- a) Tillverkaren eller importören kan visa och dokumentera att samtliga följande villkor är uppfyllda:
- i) Resultaten av en exponeringsbedömning som omfattar alla relevanta exponeringar under ämnets hela livscykel visar på obefintlig eller obetydlig exponering i alla scenarier för tillverkning och alla identifierade användningar enligt avsnitt 3.5 i bilaga VI.
 - ii) Ett DNEL- eller PNEC-värde kan härledas från tillgängliga resultat av tester som utförts för det berörda ämnet, varvid man till fullo ska beakta den ökade osäkerhet som följer av att man avstår från informationskravet, och detta DNEL- eller PNEC-värde är relevant och tillräckligt såväl för att medge undantag från informationskravet som för riskbedömningen (*).
 - iii) Vid en jämförelse mellan de härledda DNEL- och PNEC-värdena och resultaten av exponeringsbedömningen ligger exponeringarna alltid klart under de härledda DNEL- och PNEC-värdena.
- b) När ämnet inte är infogat i en vara ska tillverkaren eller importören visa och dokumentera att strängt kontrollerade betingelser enligt artikel 18.4 a–f råder under hela livscykeln och för alla relevanta scenarion.
- c) När ämnet är infogat i en vara i vilken det är permanent inlagt i en ”matris” eller på annat sätt fullständigt inneslutet med tekniska metoder, ska det visas och dokumenteras att samtliga följande villkor är uppfyllda:
- i) Ämnet avges inte under sin livscykel.
 - ii) Sannolikheten för att personalen, allmänheten eller miljön exponeras för ämnet under normala, eller rimligen förutsebara, användningsförhållanden är försumbar.
 - iii) Ämnet hanteras enligt de villkor som anges i artikel 18.4 a–f under alla stadier av tillverkningen och produktionen inbegripet avfallshanteringen av ämnet under dessa stadier.
- 3.3. De särskilda villkoren för användning ska meddelas till alla parter i distributionskedjan i enlighet med artikel 31 eller, i tillämpliga fall, artikel 32.

(*) Vid tillämpningen av punkt 3.2 a ii och utan att det påverkar tillämpningen av kolumn 2 i avsnitt 8.7 i bilagorna IX och X ska ett DNEL-värde, som härletts från ett screeningtest för reproduktionstoxicitet och fosterskadande effekter, inte anses vara tillräckligt för att underlåta att genomföra en undersökning av fosterskadande effekter före födseln eller en undersökning av reproduktionstoxicitet på två generationer. Vid tillämpningen av punkt 3.2 a ii och utan att det påverkar tillämpningen av kolumn 2 i avsnitt 8.6 i bilagorna IX och X ska ett DNEL-värde, som härletts från en undersökning av toxicitet vid upprepad dosering under 28 dagar, inte anses vara tillräckligt för att underlåta att göra en undersökning av toxicitet vid upprepad dosering under 90 dagar.”

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 18 december 2008

om ingåendet av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen

(2009/127/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

gemenskapens vägnar den 26 oktober 2004, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 280 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket,

(3) Genom avtalet inrättas en gemensam kommitté med befogenhet att fatta beslut inom vissa områden, och det är därför nödvändigt att ange vem som ska företräda gemenskapen i denna kommitté.

med beaktande av kommissionens förslag,

(4) Avtalet bör godkännas.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

av följande skäl:

Artikel 1

(1) Den 14 december 2000 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla med Schweiziska edsförbundet om ett avtal om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar gemenskapens och dess medlemsstaters finansiella intressen, bland annat i fråga om mervärdesskatt och punktskatt.

Avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen (nedan kallat *avtalet*) och den åtföljande slutakten godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

(2) I enlighet med rådets beslut av den 26 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen, undertecknades avtalet på Europeiska

Texten till avtalet och slutakten åtföljer detta beslut ⁽²⁾.

Artikel 2

På de områden där gemenskapen är behörig ska den i den gemensamma kommitté som inrättas i artikel 39 i avtalet vara representerad genom kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 304 E, 1.12.2005, s. 106.

⁽²⁾ Se sidan 8 i detta nummer av EUT.

Den ståndpunkt som gemenskapen ska inta under genomförandet av avtalet i fråga om beslut och rekommendationer från den gemensamma kommittén ska fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Rådet ska besluta enhälligt om avtalet omfattar ett område där det krävs enhällighet för att interna regler ska kunna antas.

Artikel 3

Rådets ordförande ska på Europeiska gemenskapens vägnar göra den anmälan som anges i artikel 44.2 i avtalet ⁽¹⁾.

Rådets ordförande ska avge en förklaring på Europeiska gemenskapens vägnar om att gemenskapen till och med avtalets ikraft-

trädande inom ramen för sin behörighet ska anse sig vara bunden av avtalet i förhållande till avtalsslutande parter som gjort samma förklaring, i enlighet med artikel 44.3 i avtalet ⁽²⁾.

Artikel 4

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽²⁾ Den dag då detta avtal mellan gemenskapen och Schweiz ska börja tillämpas, i enlighet med artikel 44.3 i avtalet, kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

AVTAL OM SAMARBETE

mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

IRLAND,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERN,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND,

å ena sidan, och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET,

å andra sidan,

nedan kallade *de avtalsslutande parterna*,

SOM BEAKTAR de nära förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra,

SOM ÖNSKAR på ett effektivt sätt bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som skadar de avtalsslutande parternas finansiella intressen,

SOM UPPMÄRKSAMMAR behovet av att stärka det administrativa biståndet på dessa områden,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att ömsesidig rättslig hjälp, som även omfattar husrannsakan och beslag, bör ges också i samtliga fall av smuggling och undandragande av indirekt beskattning, i synnerhet mervärdesskatt, tullavgifter och punktskatter,

SOM INSER vikten av att bekämpa penningtvätt,

HAR BESLUTAT ATT INGÅ DETTA AVTAL.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta avtal är att utsträcka det administrativa biståndet och den ömsesidiga rättsliga hjälpen i brottmål mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å den andra, för att bekämpa sådan olaglig verksamhet som avses i artikel 2.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta avtal ska tillämpas på följande:

a) Förebyggande, upptäckt, utredning, administrativa och straffrättsliga åtgärder mot bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar de avtalsslutande parternas finansiella intressen, i fråga om

— varuhandel i strid med tull- och jordbrukslagstiftningen,

— handel i strid med skattelagstiftningen om mervärdesskatt, särskilda konsumtionsskatter och punktskatter,

— mottagande eller innehållande av medel – även användning av sådana medel i andra syften än dem för vilka de ursprungligen beviljats – ur de avtalsslutande parternas budgetar eller budgetar som förvaltas av dem eller för deras räkning, såsom bidrag och återbetalningar, och

— de avtalsslutande parternas förfaranden för tilldelning av kontrakt.

b) Beslag och indrivning av belopp eller belopp som felaktigt har utbetalats till följd av sådan olaglig verksamhet som avses i punkt a.

2. Det samarbete som avses i avdelning II (administrativt bistånd) och III (ömsesidig rättslig hjälp) får inte avslås enbart på den grunden att framställningen avser en överträdelse som den anmodade avtalsslutande parten anser utgöra ett skattebrott eller att den anmodade avtalsslutande partens lagstiftning inte reglerar samma typer av avgifter eller utgifter eller inte innehåller motsvarande bestämmelser eller inte rubricerar gärningen på samma sätt som i den ansökande avtalsslutande partens lagstiftning.

3. Tvätt av vinning av sådan verksamhet som avses i detta avtal ingår i avtalets tillämpningsområde om förbrottet i båda berörda avtalsslutande parter lagstiftning är belagt med frihetsstraff eller annan frihetsinskränkande åtgärd i mer än sex månader.

4. Detta avtal omfattar inte direkt beskattning.

Artikel 3

Fall av mindre betydelse

1. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet får avslå en framställning om samarbete när de avgifter som antas ha tagits ut med för lågt belopp eller som har undandragits uppgår till högst 25 000 euro, eller när det beräknade värdet av varor som exporterats eller importerats utan tillstånd inte överstiger 100 000 euro, såvida inte ärendet med hänsyn till omständigheterna eller vem den misstänkte är anses som mycket allvarligt av den ansökande avtalsslutande parten.

2. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska utan dröjsmål underrätta den ansökande avtalsslutande partens myndighet om skälen till att framställningen om samarbete avslagits.

*Artikel 4***Ordre public**

Samarbete får vägras om den anmodade avtalsslutande parten anser att verkställighet av framställningen skulle kränka dess suveränitet, medföra fara för dess säkerhet, strida mot grunderna för dess rättsordning eller andra för den anmodade avtalsslutande partens väsentliga intressen.

*Artikel 5***Överlämnande av upplysningar och bevismaterial**

1. Alla upplysningar och allt bevismaterial som på något sätt lämnats eller erhållits i kraft av detta avtal ska omfatta sekretess och ska ges samma skydd som motsvarande uppgifter har enligt den nationella lagstiftningen hos den avtalsslutande part som tagit emot uppgifterna och enligt de motsvarande bestämmelser som tillämpas på gemenskapens institutioner.

Sådana upplysningar och sådant bevismaterial får inte överlämnas till andra än dem som behöver tillgång till dem på grund av sin ställning vid institutioner inom EG, dess medlemsstater eller Schweiziska edsförbundet och får inte heller användas för andra ändamål än dem som omfattas av tillämpningsområdet för detta avtal.

2. De upplysningar och det bevismaterial som den ansökande avtalsslutande parten erhåller enligt detta avtal får överlämnas till varje annan avtalsslutande part om denna avtalsslutande part genomför en utredning som inte utesluter samarbete eller om det finns konkreta indikationer på att den avtalsslutande parten med fördel skulle kunna företa en sådan utredning. Upplysningar och bevismaterial får inte överlämnas i andra syften än de som avses i detta avtal.

3. Överlämnandet av upplysningar och bevismaterial som erhållits i kraft av detta avtal från en avtalsslutande part till en eller flera avtalsslutande parter kan inte överklagas inom den först anmodade avtalsslutande partens territorium.

4. Alla avtalsslutande parter som erhåller upplysningar eller bevismaterial enligt punkt 2 förbinder sig att respektera de inskränkningar i användningen av dessa som den anmodade avtalsslutande parten kräver av den ansökande avtalsslutande parten då uppgifterna och bevismaterialet först överlämnades.

5. För att upplysningar och bevismaterial som erhållits med tillämpning av detta avtal ska kunna överlämnas av en avtalsslutande part till tredjeland krävs tillstånd från den avtalsslutande part som ursprungligen tillhandahöll upplysningarna och bevismaterialet.

*Artikel 6***Sekretess**

Den ansökande avtalsslutande parten får kräva att den anmodade avtalsslutande parten belägger framställningen och dess

innehåll med sekretess, utom i det fall detta skulle vara oförenligt med verkställighet av framställningen. Om den anmodade avtalsslutande parten inte kan efterkomma sekretesskravet ska den informera den ansökande avtalsslutande partens myndighet om detta i förväg.

AVDELNING II

ADMINISTRATIVT BISTÅND

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser*Artikel 7***Förhållande till andra avtal**

Denna avdelning påverkar varken bestämmelserna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller de mer långtgående skyldigheterna i fråga om administrativt bistånd eller fördelaktigare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal mellan de avtalsslutande parterna, till exempel tilläggsprotokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor av den 9 juni 1997.

*Artikel 8***Tillämpningsområde**

1. De avtalsslutande parterna ska lämna varandra ömsesidigt bistånd för att bekämpa sådan olaglig verksamhet som avses i detta avtal, bland annat genom att förebygga, upptäcka och utreda transaktioner och andra handlingar alternativt underlåtenhet att handla som strider mot relevant lagstiftning.

2. Bistånd enligt den här avdelningen ska lämnas av de avtalsslutande parternas samtliga administrativa myndigheter med behörighet att göra administrativa utredningar eller väcka åtal, också när dessa myndigheter utövar sina befogenheter på rättsliga myndigheters begäran.

Om en brottsutredning utförs av rättsliga myndigheter eller under deras ledning ska dessa myndigheter avgöra om en därmed sammanhängande begäran om ömsesidigt bistånd eller samarbete har lagts fram enligt bestämmelserna om ömsesidigt rättslig hjälp i brottmål eller enligt den här avdelningen.

*Artikel 9***Behörighet**

1. De avtalsslutande parternas myndigheter ska tillämpa bestämmelserna i den här avdelningen inom ramen för sin behörighet enligt nationell lagstiftning. Inga bestämmelser i den här avdelningen får tolkas som ingrepp i den behörighet de avtalsslutande parternas myndigheter tilldelats enligt nationella bestämmelser i den mening som avses i denna avdelning.

Myndigheterna ska gå till väga som om de handlade på eget initiativ eller på begäran av en annan av samma avtalsslutande parts myndigheter. Myndigheterna ska därvid utnyttja alla rättsliga medel de har enligt nationell lagstiftning för att tillmötesgå framställningen.

2. Framställningar till myndigheter som inte är behöriga ska utan dröjsmål vidarebefordras av dem till den behöriga myndigheten.

Artikel 10

Proportionalitet

Den anmodade avtalsslutande partens myndigheter får avslå en begäran om samarbete när det tydligt framgår att

- a) antalet framställningar och arten av framställningarna som görs av den ansökande avtalsslutande parten inom en viss tidsperiod innebär en oproportionerlig administrativ börda för den anmodade avtalsslutande parten,
- b) den ansökande avtalsslutande partens myndighet inte har uttömt de vanliga informationskällor som den, beroende på omständigheterna, hade kunnat använda sig av för att skaffa de begärda uppgifterna utan att äventyra det önskade resultatet.

Artikel 11

Samordningsenheter

1. Varje avtalsslutande part ska utse en eller flera centrala enheter som ska vara behöriga att behandla sådana ansökningar om administrativt bistånd som avses i den här avdelningen.

Dessa enheter ska vända sig till de behöriga administrativa myndigheterna för verkställighet av den begärda hjälpen.

2. Samordningsenheterna ska kommunicera direkt med varandra.

3. Samordningsenheternas verksamhet utesluter i brådskande fall inte direkt samarbete mellan avtalssparternas övriga myndigheter med behörighet inom detta avtals tillämpningsområden. Samordningsenheterna ska informeras om alla åtgärder som rör sådant direkt samarbete.

4. I samband med den anmälan som föreskrivs i artikel 44.2 ska de avtalsslutande parterna meddela vilka myndigheter som betraktas som samordningsenheter enligt den här artikeln.

KAPITEL 2

Bistånd efter en framställning

Artikel 12

Framställningar om upplysningar

1. Efter en framställning från den ansökande avtalsslutande partens myndighet ska den anmodade avtalsslutande partens

myndighet, inom detta avtals tillämpningsområde, till denna myndighet lämna alla upplysningar som den eller andra av den anmodade avtalsslutande partens myndigheter har tillgång till och som möjliggör för den ansökande partens myndighet att förebygga, upptäcka eller vidta rättsliga åtgärder mot sådan olaglig verksamhet som avses i avtalet eller som behövs för att indriva en fordran. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska göra alla administrativa efterforskningar som krävs för att erhålla dessa upplysningar.

2. De upplysningar som lämnas ska åtföljas av rapporter och andra handlingar, eller åtminstone av vidimerade kopior eller utdrag ur de rapporter och handlingar på vilka upplysningarna bygger och som den anmodade avtalsslutande partens myndigheter har i sin besittning eller som har utarbetats eller inhämtats för att tillmötesgå en framställning om upplysningar.

3. Genom överenskommelse mellan en ansökande avtalsslutande parts myndighet och en anmodad avtalsslutande parts myndighet, och i enlighet med närmare instruktioner från den sistnämnda, ska för ändamålet bemyndigade företrädare för den ansökande avtalsslutande partens myndighet ges tillträde till den anmodade avtalsslutande partens myndigheters kontor samt tillgång till sådana handlingar och upplysningar som avses i punkt 1 som är i denna avtalssparts besittning och avser preciserad olaglig verksamhet som omfattas av detta avtals tillämpningsområde. Dessa företrädare ska ha rätt att ta kopior av dokumentationen.

Artikel 13

Framställningar om övervakning

Efter en framställning från en ansökande avtalsslutande parts myndighet ska den anmodade avtalsslutande partens myndighet så långt möjligt säkerställa att det inte förekommer varuhandel som strider mot sådana bestämmelser som avses i artikel 2. Denna övervakning kan avse personer som på goda grunder misstänks för delaktighet i olaglig verksamhet eller förberedelse till sådan, samt platser, transportmedel och varor med anknytning till sådan verksamhet.

Artikel 14

Delgivning och överlämnande per post

1. Efter en framställning från en ansökande avtalsslutande parts myndighet ska den anmodade avtalsslutande partens myndighet, i enlighet med den anmodade avtalsslutande partens nationella lagstiftning, delge eller låta delge adressaten alla instrument och beslut som härrör från den ansökande avtalsslutande partens behöriga myndigheter och som omfattas av detta avtals tillämpningsområde.

2. Framställningen om delgivning ska ange syftet med instrumentet eller det beslut som ska delges och ska åtföljas av en översättning till den anmodade partens officiella språk eller något annat språk som godtas av denna avtalsslutande part.

3. De avtalsslutande parterna får direkt per post översända delgivningsinstrument och framställningar om upplysningar samt handlingar till aktörer som omfattas av tredje och fjärde strecksatsen i artikel 2.1 a och som är bosatta inom den andra avtalsslutande partens territorium.

Dessa aktörer kan följa upp detta översändande och tillhandahålla relevanta handlingar och upplysningar i den form som föreskrivs i de bestämmelser och avtal som ligger till grund för tilldelningen av de medel som det är fråga om.

Artikel 15

Framställningar om utredningar

1. På en ansökande avtalsslutande parts begäran ska den anmodade avtalsslutande parten genomföra eller låta genomföra lämpliga utredningar av aktiviteter eller beteenden som utgör sådan olaglig verksamhet som avses i detta avtal eller som föranleder den ansökande avtalsslutande partens myndighet att på goda grunder misstänka sådan olaglig verksamhet.

2. Den anmodade avtalsslutande parten ska utnyttja alla de lagliga befogenheter den har till sitt förfogande enligt sin nationella lagstiftning som om den handlade för egen räkning eller på en framställning från en annan myndighet i sin egen medlemsstat, inklusive genom ingripande eller med ett tillstånd från rättsliga myndigheter om ett sådant tillstånd är nödvändigt.

Bestämmelsen påverkar inte de finansiella aktörernas samarbetsplikt enligt artikel 17.

Den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska meddela den ansökande avtalsslutande partens myndighet resultaten av undersökningarna. Artikel 12.2 ska gälla i tillämpliga delar.

3. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska utsträcka biståndet till att omfatta alla omständigheter, föremål och personer som har en tydlig anknytning till ändamålet med framställningen om bistånd, utan att det krävs någon kompletterande framställning. I tveksamma fall ska den anmodade avtalsslutande partens myndighet först kontakta den ansökande avtalsslutande partens myndighet.

Artikel 16

Närvaro av personal med bemyndigande från den ansökande avtalsslutande partens myndighet

1. Efter överenskommelse mellan den ansökande avtalsslutande partens myndighet och den anmodade avtalsslutande partens myndighet får personal från den ansökande avtalsslutande partens myndighet närvara vid de utredningar som avses i före-

gående artikel. Sådan närvaro behöver inte godkännas av den person eller finansiella aktör hos vilken utredningen äger rum.

2. Personalen från den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska hela tiden svara för genomförandet av utredningarna. Personal från den ansökande avtalsslutande partens myndighet får inte på eget initiativ utöva de befogenheter som tillkommer företrädare för den anmodade avtalsslutande partens myndighet.

De ska emellertid ha tillgång till samma lokaler och samma handlingar som tjänstemännen på den anmodade avtalsslutande partens myndighet, genom dessas förmedling och endast i den utsträckning det är befogat för att den pågående utredningen ska kunna genomföras.

3. Bemyndigandet får vara förenat med vissa villkor.

4. Upplysningar som kommer till den ansökande avtalsslutande partens myndighets kännedom får inte användas som bevismaterial innan överlämnandet av handlingarna avseende genomförandet av utredningen har tillåtits.

Artikel 17

Samarbetskyldighet

De finansiella aktörerna är skyldiga att medverka till verkställighet av en framställning om administrativt bistånd, genom att lämna tillträde till sina lokaler, ge tillgång till transportmedel och handlingar samt lämna alla relevanta upplysningar.

Artikel 18

Krav på utformning och innehåll för framställningar om bistånd

1. Framställningar om bistånd ska vara skriftliga. Dokument som är nödvändiga för att handlägga framställningen ska bifogas denna.

I brådskande fall får muntliga framställningar godtas, men de måste snarast möjligt bekräftas skriftligen.

2. Framställningarna ska åtföljas av följande uppgifter:

- a) Ansökande myndighet.
- b) Begärd åtgärd.
- c) Ändamålet och skälet till framställningen.
- d) Tillämpliga lagar och andra författningar.
- e) Så noggranna och utförliga uppgifter som möjligt om de fysiska eller juridiska personer som är föremål för undersökning.

- f) En kortfattad redogörelse för de relevanta omständigheterna och för de undersökningar som redan har genomförts, med undantag av fall som anges i artikel 14.

3. Framställningarna ska avfattas på ett språk som används officiellt av den anmodade avtalsslutande parten eller på ett språk som kan godtas av denna part.

4. Felaktiga eller ofullständiga framställningar får korrigeras eller kompletteras. Under tiden ska de åtgärder som krävs för att efterkomma framställningen inledas.

Artikel 19

Användning av uppgifterna

1. De erhållna uppgifterna får användas endast för de ändamål som anges i detta avtal. Om någon av de avtalsslutande parterna begär att få använda uppgifterna för andra ändamål ska den i förväg inhämta skriftligt tillstånd från den myndighet som tillhandahåller uppgifterna. Sådan användning ska då omfattas av de begränsningar som den myndigheten fastställer.

2. Punkt 1 ska inte hindra att uppgifterna används i rättsliga eller administrativa förfaranden som senare inleds till följd av att den lagstiftning som avses i framställningen om administrativt bistånd inte efterlevs om samma förutsättningar för att lämna bistånd föreligger. Den behöriga myndigheten hos den avtalsslutande part som har tillhandahållit uppgifterna ska genast underrättas om en sådan användning.

3. De avtalsslutande parterna får i sina protokoll, rapporter och vittnesmål och i samband med domstolsförfaranden åberopa sig på upplysningar som samlats in och handlingar som konsulterats i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

KAPITEL 3

Bistånd på eget initiativ

Artikel 20

Bistånd på eget initiativ

1. De samarbetsformer som anges i föregående kapitel kan äga rum utan att det först krävs en framställning från någon av de avtalsslutande parterna.

2. Den avtalsslutande parts myndighet som överlämnar upplysningar får, i enlighet med den nationella lagstiftningen, uppställa villkor för användningen av upplysningarna för den mottagande avtalsslutande partens myndighet.

3. Alla de avtalsslutande parternas myndigheter ska vara bundna av dessa bestämmelser.

KAPITEL 4

Särskilda samarbetsformer

Artikel 21

Gemensamma insatser

1. När transaktionsvolymen och de risker med avseende på skatter och bidrag som är förenade med import, export och transitering av varor är av sådan omfattning att det finns risk för avsevärda negativa budgetkonsekvenser för de avtalsslutande parterna, får dessa enas om gemensamma gränsöverskridande åtgärder för att förebygga och vidta straffrättsliga åtgärder mot olaglig verksamhet som omfattas av detta avtals tillämpningsområde.

2. Samordningsenheten eller en myndighet som utses av samordningsenheten ska samordna och planera gränsöverskridande insatser.

Artikel 22

Gemensamma särskilda utredningsgrupper

1. Myndigheterna i flera avtalsslutande parter kan i samförstånd inrätta en gemensam särskild utredningsgrupp med placering på en av de avtalsslutande parternas territorium.

2. Utredningsgruppen ska genomföra komplicerade utredningar som kräver omfattande resurser och samordna gemensamma insatser.

3. Deltagande i en sådan utredningsgrupp ska inte ge företrädare för avtalsslutande parter myndigheter som ingår i gruppen befogenhet att ingripa på den avtalsslutande parts territorium där utredningarna äger rum.

Artikel 23

Sambandsmän

1. De avtalsslutande parternas behöriga myndigheter får komma överens om att avdela en avtalsslutande parts sambandsmän till behöriga myndigheter hos en annan avtalsslutande part för att för viss tid eller tills vidare lämna ömsesidigt stöd i genomförandet av det administrativa biståndet.

2. Sambandsmännen ska lämna yttranden och bistånd. De ska inte ha befogenhet att självständigt ingripa inom den mottagande avtalsslutande partens territorium. Med medgivande eller på begäran av de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter får de göra följande:

a) Underlätta och påskynda utbytet av upplysningar.

b) Bistå i utredningsarbetet.

c) Vara hjälplig med handläggningen av framställningar om bistånd.

- d) Ge mottagarlandet råd och bistånd vid utarbetandet och genomförandet av gränsöverskridande insatser.
- e) Utföra andra uppgifter som de avtalsslutande parterna kommer överens om sinsemellan.
3. De närmare bestämmelserna ska fastställas i samförstånd mellan de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter.
4. Sambandsmännen får företräda en eller flera avtalsslutande parterers intressen.

KAPITEL 5

Indrivning

Artikel 24

Indrivning

1. Efter en framställning från den ansökande avtalsslutande parten ska den anmodade avtalsslutande parten ombesörja indrivning av fordringar som omfattas av tillämpningsområdet för detta avtal på samma sätt som om det handlade om dess egna fordringar.
2. Till en framställning om indrivning av en fordran ska bifogas ett original eller en bestyrkt kopia av den handling, utfärdad av den ansökande avtalsslutande parten, som tillåter indrivningen och i förekommande fall original eller bestyrkta kopior av andra handlingar som krävs för indrivningen.
3. Den anmodade avtalsslutande parten ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkra indrivning av fordran.
4. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska överföra det indrivna beloppet till den ansökande avtalsslutande partens myndighet. Den får efter överenskommelse med den ansökande avtalsslutande parten göra avdrag för en procentsats motsvarande sina administrativa kostnader.
5. Trots vad som sägs i punkt 1 åtnjuter de fordringar som ska indrivnas inte nödvändigtvis samma förmånsrätt som fordringar av samma slag som uppstår inom den anmodade avtalsslutande partens territorium.

AVDELNING III

ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP

Artikel 25

Förhållande till andra avtal

1. Bestämmelserna i denna avdelning avser att komplettera den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959 samt den europeiska konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott av den 8 november 1990 och ska göra det lättare att tillämpa dem mellan de avtalsslutande parterna.

2. Gynnsammare bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan de avtalsslutande parterna ska inte påverkas.

Artikel 26

Förfaranden där ömsesidig rättslig hjälp lämnas

1. Ömsesidig rättslig hjälp ska även lämnas i följande fall:
- a) I förfaranden där det är fråga om gärningar som är straffbara enligt nationell lagstiftning i en av två avtalsslutande parter eller enligt båda de avtalsslutande parternas lagstiftning med avseende på överträdelser av bestämmelser som beivras av administrativa myndigheter och vars beslut kan överklagas till en domstol som är behörig att handlägga brottmål.
- b) I civilmål som handläggs gemensamt med brottmål så länge brottmålsdomstolen ännu inte slutgiltigt avgjort brottmålet.
- c) Avseende gärningar eller överträdelser för vilka en juridisk person i den ansökande avtalsslutande parten kan ställas till ansvar.
2. Ömsesidig rättslig hjälp ska även lämnas för utredningar och förfaranden som avser beslag eller förverkande av hjälpmedel vid och vinning av sådana brott.

Artikel 27

Överlämnande av framställningar

1. Framställningar som görs med stöd av denna avdelning ska överlämnas av den ansökande avtalsslutande partens myndighet, antingen via den anmodade avtalsslutande partens behöriga centrala myndighet eller direkt till den myndighet hos den avtalsslutande parten som är behörig att verkställa den ansökande avtalsslutande partens framställning. Den ansökande avtalsslutande partens myndighet, och i förekommande fall den anmodade avtalsslutande partens myndighet, ska översända en kopia av framställningen till sina respektive centrala myndigheten för kännedom.
2. Alla handlingar som avser framställningen eller dess verkställighet får överlämnas via samma kanaler. De ska överlämnas, åtminstone i kopia, direkt till den anmodade avtalsslutande partens myndighet.
3. Om den myndighet hos den avtalsslutande parten som tar emot framställningen inte är behörig att lämna rättslig hjälp ska den utan dröjsmål överlämna framställningen till den behöriga myndigheten.
4. Felaktiga eller ofullständiga framställningar ska verkställas i den mån de innehåller tillräckliga upplysningar för att verkställa dem, utan att det påverkar den ansökande avtalsslutande partens myndighets möjligheter att senare korrigera dem. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska underrätta den ansökande avtalsslutande partens myndighet om bristerna och bevilja en frist för att göra rättelser.

Den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska utan dröjsmål till den ansökande avtalsslutande partens myndighet överlämna alla andra upplysningar som kan bidra till att denna kan komplettera framställningen eller utvidga den till att även omfatta andra åtgärder.

5. De avtalsslutande parterna ska vid den anmälan som krävs enligt artikel 44.2 meddela vilka myndigheter som är centrala myndigheten vid tillämpningen av den här artikeln.

Artikel 28

Översändande per post

1. De avtalsslutande parterna ska i regel översända rättegångshandlingar direkt via post till personer på den andra avtalsslutande partens territorium vid förfaranden mot sådan olaglig verksamhet som avses i detta avtal.

2. Om den avtalsslutande partens myndighet som utfärdat handlingarna vet eller har anledning att tro att mottagaren endast förstår ett annat språk ska handlingarna, eller åtminstone de viktigaste delarna av dem, åtföljas av en översättning till detta andra språk.

3. Den avsändande avtalsslutande partens myndighet ska underrätta mottagaren om att inga tvångsåtgärder eller sanktioner får verkställas direkt av den myndigheten inom den andra avtalsslutande partens territorium.

4. Alla rättegångshandlingar ska åtföljas av ett meddelande som upplyser mottagaren om att den myndighet som anges i meddelandet kan lämna upplysningar om mottagarens rättigheter och skyldigheter med avseende på handlingen.

Artikel 29

Interimistiska åtgärder

1. Inom ramen för sin nationella lagstiftning och sin behörighet samt på begäran av den ansökande avtalsslutande partens myndighet ska den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndighet förordna om sådana interimistiska åtgärder som krävs för att bevara ett rådande förhållande, skydda hotade rättsliga intressen eller säkra bevismaterial, om framställningen inte framstår som uppenbart ogrundat.

2. Frysning och beslag i förebyggande syfte ska beslutas avseende de hjälpmedel vid brott och den vinning av brott som begäran om ömsesidigt bistånd avser. Om vinningen av brottet helt eller delvis inte längre existerar ska samma åtgärder beslutas avseende tillgångar som finns inom den anmodade avtalsslutande partens territorium och som motsvarar värdet av vinningen.

Artikel 30

Närvaro av företrädare för den ansökande avtalsslutande partens myndigheter

1. Den anmodade avtalsslutande parten ska på den ansökande avtalsslutande partens begäran låta företrädare för den sistnämndas myndigheten närvara när framställningen om ömsesidig rättslig hjälp verkställs. Det ska inte krävas att den person som berörs av åtgärden godkänner närvaron.

Tillstånd att närvara får vara förenat med vissa villkor.

2. De närvarande personerna ska ha tillgång till samma lokaler och samma handlingar som företrädarna för den anmodade avtalsslutande partens myndighet genom dess förmedling och endast i den utsträckning som krävs för verkställigheten av framställningen om ömsesidig rättslig hjälp. De får i synnerhet ges tillstånd att ställa eller föreslå frågor samt föreslå utredningsåtgärder.

3. Närvaron får inte leda till att uppgifter röjs för andra personer än de som är behöriga enligt föregående punkter i strid med reglerna om sekretess eller den berörda personens rättigheter. Upplysningar som kommer till den ansökande avtalsslutande partens myndighets kännedom får inte användas som bevismaterial innan beslutet om överlämnande av verkställighetshandlingarna vunnit laga kraft.

Artikel 31

Husrannsakan och beslag

1. De avtalsslutande parterna får inte som villkor för att lämna bistånd som avser husrannsakan och beslag ställa upp annat än följande:

a) För den gärning som har föranlett framställningen ska enligt båda avtalsslutande parter lagstiftning vara stadgat frihetsstraff eller annan frihetsinskränkande åtgärd med ett straffmaximum på minst sex månader, eller enligt lagstiftningen hos den ena av de båda avtalsslutande parterna en motsvarande påföljd och gärningen enligt den andra avtalsslutande partens lagstiftning hänförs till en överträdelse av bestämmelser som beivras av administrativa myndigheter, vars beslut kan överklagas till domstol som är behörig att handlägga brottmål.

b) Verkställigheten ska vara förenlig med den anmodade avtalsslutande partens lagstiftning.

2. Framställningar om husrannsakan och beslag avseende penningtvättbrott inom detta avtals tillämpningsområde ska också accepteras om förbrottet enligt båda avtalsslutande parter lagstiftning kan leda till frihetsstraff eller frihetsinskränkande åtgärd i mer än sex månader.

*Artikel 32***Framställning om upplysningar rörande banker och finansiella institut**

1. Om villkoren i artikel 31 är uppfyllda ska den anmodade avtalsslutande parten verkställa de framställningar om ömsesidig rättslig hjälp som avser erhållande och överföring av upplysningar rörande banker och finansiella institut, däribland följande:

- a) Identifiering av och upplysningar om bankkonton som öppnats i banker inom dess territorium och som personer under utredning innehar, har fullmakt för eller kontrollerar.
- b) Identifiering av och alla upplysningar om banktransaktioner som genomförts från, till eller via ett eller flera bankkonton eller av utpekade personer under en given period.

2. Inom ramen för vad som är tillåtet i liknande nationella fall enligt den nationella straffprocesslagen får den anmodade avtalsslutande parten besluta om övervakning under viss bestämd tid av banktransaktioner från, till eller via ett eller flera bankkonton eller av utpekade personer, samt meddela resultaten till den ansökande avtalsslutande parten. Beslut om övervakning av transaktioner och meddelande av resultaten ska i varje enskilt fall fattas av den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndigheter och ska stå i överensstämmelse med denna avtalsslutande parts nationella lagstiftning. Den ansökande och den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndigheter ska komma överens om hur övervakningen ska genomföras i praktiken.

3. Varje avtalsslutande part ska vidta nödvändiga åtgärder för att finansiella institut under en tidsperiod som ska pågå under så lång tid som är nödvändigt för att inte äventyra resultaten inte för den berörda kunden eller tredje man ska röja att åtgärder vidtas på den ansökande avtalsslutande partens begäran eller att en utredning pågår.

4. Den myndighet hos en avtalsslutande part som gör framställningen ska ange följande:

- a) Varför den anser att de begärda upplysningarna kan vara av avgörande betydelse för utredningen av brottet.
- b) På vilka grunder den antar att banker inom den anmodade avtalsslutande partens territorium för dessa konton och, i den utsträckning den har indicier på detta, vilka banker som kan vara inblandade.
- c) Alla övriga upplysningar som kan underlätta verkställigheten av framställningen.

5. En avtalsslutande part får inte åberopa banksekretess som skäl för att vägra varje form av samarbete med avseende på en

framställning om ömsesidig rättslig hjälp från en annan avtalsslutande part.

*Artikel 33***Kontrollerade leveranser**

1. Den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndighet ska åta sig att på den ansökande avtalsslutande partens myndighets begäran göra det möjligt att tillåta kontrollerade leveranser inom sitt territorium vid utredningar av brott som kan leda till utlämning.

2. Beslut att genomföra kontrollerade leveranser ska i varje enskilt fall fattas av den anmodade avtalsslutande partens behöriga myndigheter med iakttagande av den partens nationella lagstiftning.

3. De kontrollerade leveranserna ska genomföras i enlighet med förfaranden som föreskrivs i den anmodade avtalsslutande partens lagstiftning. Det är denna parts behöriga myndigheter som ska ha rätt att agera, leda insatser och kontrollera dem.

*Artikel 34***Överlämnande för förverkande eller återställande**

1. På den ansökande avtalsslutande partens begäran får föremål, handlingar, penningmedel eller andra tillgångar som är föremål för en säkerhetsåtgärd överlämnas för att förverkas eller återställas till rättsinnehavaren.

2. Den anmodade avtalsslutande parten får inte vägra överlämnande av den anledningen att tillgångarna motsvarar en skatte- eller tullskuld.

3. Rättigheterna för tredje man i god tro ska inte påverkas.

*Artikel 35***Påskyndat förfarande för ömsesidig rättslig hjälp**

1. Den anmodade avtalsslutande partens myndighet ska verkställa framställningen om ömsesidig rättslig hjälp så snart som möjligt och ska ta största möjliga hänsyn till de rättegångsfrister och andra frister som anges av den ansökande avtalsslutande partens myndighet, som ska ange skälen till dessa frister.

2. Om en framställning inte alls eller endast delvis kan verkställas i enlighet med den ansökande avtalsslutande partens krav ska den anmodade avtalsslutande partens myndighet utan dröjsmål underrätta den ansökande avtalsslutande partens myndighet och ange på vilka villkor framställningen skulle kunna verkställas. Den ansökande och den anmodade partens myndighet kan därefter enas om att vidta ytterligare åtgärder som rör framställningarna, vid behov genom att göra åtgärderna avhängiga av dessa villkor.

Om man kan förutse att den av den ansökande avtalsslutande parten fastställda tidsfristen för att framställningen ska kunna verkställas inte kan hållas, och om de skäl som avses i punkt 1 andra meningen, tydligt visar att varje försening kommer att leda till väsentliga störningar av förfarandet för den ansökande avtalsslutande parten ska den anmodade avtalsslutande partens myndighet omgående meddela den beräknade tid som behövs för att verkställa framställningen. Den ansökande avtalsslutande partens myndighet ska omgående meddela om den ändå håller fast vid sin framställning. Den ansökande och den anmodade avtalsslutande partens myndighet kan därefter komma överens om vilka ytterligare åtgärder som ska vidtas i fråga om framställningen.

Artikel 36

Användning av upplysningar och bevismaterial

Upplysningar och bevismaterial som överlämnats inom ramen för förfarandet för ömsesidig rättslig hjälp får förutom för det förfarande för vilket ömsesidig rättslig hjälp begärts även användas i följande syften:

- a) I ett straffrättsligt förfarande inom den ansökande avtalsslutande partens territorium mot andra personer som också deltagit i den överträdelse som den ömsesidiga rättsliga hjälpen avsåg.
- b) När de gärningar som föranlett framställningen utgör ett annat brott för vilket ömsesidig rättslig hjälp också bör lämnas.
- c) Vid förfaranden för att förverka hjälpmedel vid och vinning av brott där ömsesidig rättslig hjälp bör lämnas och vid förfaranden för skadestånd och andra anspråk som härrör från gärningar för vilka ömsesidig rättslig hjälp skulle ha lämnats.

Artikel 37

Överlämnande på eget initiativ

1. Inom ramen för sin nationella lagstiftning och sin behörighet får en avtalsslutande parts rättsliga myndigheter på eget initiativ överlämna upplysningar och bevismaterial till en annan avtalsslutande parts rättsliga myndigheter när de anses kunna vara till nytta för den mottagande avtalsslutande partens myndighet för att inleda eller slutföra utredningar eller förfaranden, eller när upplysningarna och bevismaterialet kan föranleda myndigheten att överlämna en framställning om ömsesidig rättslig hjälp.

2. Den myndighet hos en avtalsslutande part som överlämnar upplysningarna och bevismaterialet får i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning förena användningen av dessa upplysningar och bevismaterial vid den mottagande avtalsslutande partens myndighet med vissa villkor.

3. Alla myndigheter hos de avtalsslutande parterna ska vara bundna av dessa villkor.

Artikel 38

Den anmodade avtalsslutande partens förfaranden

En framställning om ömsesidig rättslig hjälp ska inte påverka de rättigheter som kan tillkomma den ansökande avtalsslutande parten i dess egenskap av målsägande i samband med brottmålsförfaranden enligt nationell lagstiftning vid den anmodade avtalsslutande partens myndigheter.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 39

Gemensam kommitté

1. Härmed inrättas en gemensam kommitté, som ska vara sammansatt av företrädare för de avtalsslutande parterna och ansvara för att detta avtal tillämpas på ett riktigt sätt. I detta syfte ska den avge rekommendationer och fatta beslut i de fall som föreskrivs i detta avtal. Den ska fatta sina beslut i samförstånd.

2. Den gemensamma kommittén ska själv fastställa sin arbetsordning, som bland andra bestämmelser ska innehålla föreskrifter om sammankallande av möten, utnämning av sin ordförande och dennes mandat.

3. Den gemensamma kommittén ska sammanträda i mån av behov och minst en gång om året. Varje avtalsslutande part får begära att ett möte sammankallas.

4. Den gemensamma kommittén får fatta beslut om att inrätta alla slags arbetsgrupper och expertpaneler som kan bistå den vid fullgörandet av dess uppgifter.

Artikel 40

Tvistlösning

1. Varje avtalsslutande part får hänskjuta alla tvister om tolkning eller tillämpning av detta avtal till den gemensamma kommittén, i synnerhet om en part anser att en annan avtalsslutande part vid upprepade tillfällen inte efterkommer framställningar om samarbete som görs till denna.

2. Kommittén ska försöka lösa tvisten så snart som möjligt. Alla upplysningar som kan vara till nytta för att noggrant utreda situationen i syfte att finna en godtagbar lösning ska lämnas till den gemensamma kommittén. För detta ändamål ska den gemensamma kommittén undersöka alla möjligheter att säkerställa en korrekt tillämpning av detta avtal.

Artikel 41

Ömsesidighet

1. Den anmodade avtalsslutande partens myndigheter får avslå en framställning om samarbete om den ansökande avtalsslutande parten vid upprepade tillfällen inte efterkommer en framställning om samarbete i liknande fall.

2. Innan en framställning om samarbete avslås med hänvisning till bristande ömsesidighet ska den gemensamma kommittén informeras och beredas tillfälle att yttra sig i frågan.

*Artikel 42***Revidering**

Om en avtalsslutande part önskar en revidering av detta avtal ska ett sådant förslag lämnas till den gemensamma kommittén, som ska avge rekommendationer bland annat för att inleda förhandlingar.

*Artikel 43***Geografiskt tillämpningsområde**

Detta avtal ska tillämpas inom Schweiziska edsförbundets territorium, å ena sidan, och inom de territorier där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt på de villkor som anges i det fördraget, å andra sidan.

*Artikel 44***Ikraftträdande**

1. Detta avtal ska ingås på obestämd tid.
2. Detta avtal ska ratificeras eller godkännas av de avtalsslutande parterna enligt deras egna förfaranden. Det ska träda i kraft första dagen i andra månaden efter den sista anmälan av ratifikations- eller godkännandeinstrument.
3. Fram till dess att detta avtal träder i kraft får varje avtalsslutande part i samband med den anmälan som avses i punkt 2 eller vid någon senare tidpunkt börja tillämpa det i förbindelserna med andra parter som gjort samma förklaring. Sådana förklaringar ska börja gälla nittio dagar efter det att de har deponerats.

*Artikel 45***Uppsägning**

Europeiska gemenskapen eller Schweiziska edsförbundet får säga upp detta avtal genom att anmäla detta till den andra avtalsslutande parten. Uppsägningen får verkan sex månader efter det att anmälan om uppsägningen mottagits.

*Artikel 46***Giltighetstid**

Bestämmelserna i detta avtal ska vara tillämpliga på framställningar avseende olaglig verksamhet som ägt rum minst sex månader efter den dag då avtalet undertecknades.

*Artikel 47***Utvidgning av avtalet till att omfatta EU:s nya medlemsstater**

1. Alla stater som blir medlemsstater i Europeiska unionen får efter skriftlig anmälan till de avtalsslutande parterna bli avtalsslutande part i detta avtal.
2. Avtalstexten på den nya medlemsstatens språk, i den lydelse som fastställs av Europeiska unionens råd, ska bestyrkas genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet. Den ska ha giltighet enligt artikel 48.
3. För en ny medlemsstat som ansluter sig till detta avtal träder det i kraft nittio dagar efter det att medlemsstatens anslutningsinstrument deponerats eller, om avtalet vid denna tidpunkt ännu inte har trätt i kraft, den dag då avtalet träder i kraft.
4. Om detta avtal ännu inte har trätt i kraft när en anslutande stat deponerar sitt anslutningsinstrument, ska artikel 44.3 tillämpas på de nya medlemsstaterna.

*Artikel 48***Språk**

1. Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.
2. Den maltesiska versionen av detta avtal ska bestyrkas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Den ska ha samma giltighet som de språk som anges i punkt 1.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Luxemburgo, el veintiseis de octubre del dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechsundzwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturta gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer negyedik év október huszonhatodik napján.

Magħmul fil-Lussemburgu fis-sitta u ghoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego szóstego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícštyri.

V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Pour le Royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

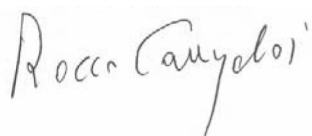
Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

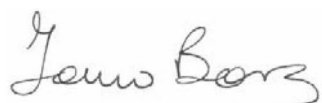
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

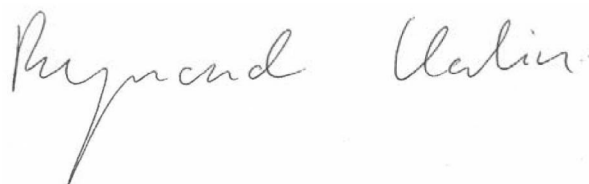
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

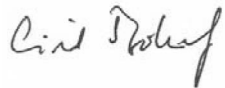
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

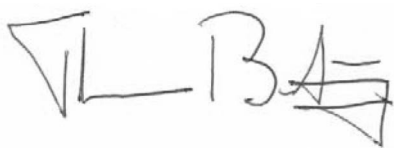
Za Slovinskú republiku

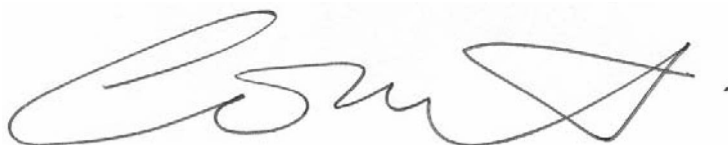
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

SLUTAKT

De befullmäktigade ombuden för

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

IRLAND,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERN,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

å ena sidan, och

SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET,

å andra sidan,

som församlats i Luxemburg den 26 oktober 2004 för att underteckna avtalet om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om bekämpande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som skadar deras finansiella intressen, har antagit följande gemensamma förklaringar som fogas till denna slutakt:

1. Gemensam förklaring om penningtvätt.
2. Gemensam förklaring om Schweiziska edsförbundets samarbete med Eurojust och, om möjligt, det europeiska rättsliga nätverket.

Dessutom har de befullmäktigade ombuden för Europeiska unionens medlemsstater och för Europeiska gemenskapen samt de befullmäktigade ombuden för Schweiziska edsförbundet antagit det godkända förhandlingsprotokoll som fogas till denna slutakt. Det godkända protokollet ska vara bindande.

Hecho en Luxemburgo, el veintiseis de octubre del dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechsundzwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturta gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer negyedik év október huszonhatodik napján.

Magħmul fil-Lussemburgu fis-sitta u ghoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego szóstego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícštyri.

V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

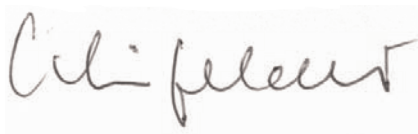
Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

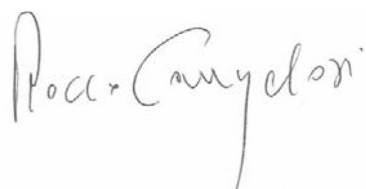
Pour la République française

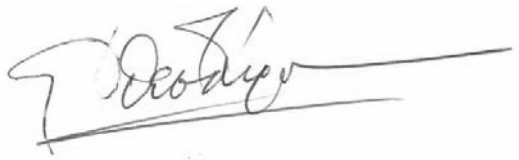
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

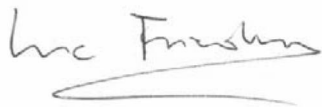
Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

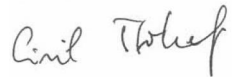
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Za Republiko Slovenijo

Za Slovinskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

GEMENSAM FÖRKLARING OM PENNINGTVÄTT

De avtalsslutande parterna är eniga om att termen förbrott i artikel 2.3 i avtalet om samarbete om bekämpning av penningtvätt ska omfatta även skattebrott eller smuggling i enlighet med schweizisk lagstiftning. Uppgifter som erhålls efter framställan avseende penningtvätt får användas i mål om penningtvätt, utom i det fall talan avser schweiziska personer och alla relevanta handlingar som anknyter till brottet enbart utförts i Schweiz.

GEMENSAM FÖRKLARING OM SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDETS SAMARBETE MED EUROJUST OCH, OM MÖJLIGT, MED DET EUROPEISKA RÄTTSLIGA NÄTVERKET

De avtalsslutande parterna beaktar Schweiziska edsförbundets önskan att kunna utreda möjligheterna att delta i arbetet i Eurojust och, om möjligt, i det europeiska rättsliga nätverket.

GODKÄNT PROTOKOLL FRÅN FÖRHANDLINGARNA OM AVTALET OM SAMARBETE MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN, OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET, Å ANDRA SIDAN, OM BEKÄMPANDE AV BEDRÄGERIER OCH ANNAN OLAGLIG VERKSAMHET SOM SKADAR DERAS FINANSIELLA INTRESSEN

De avtalsslutande parterna har överenskommit om följande:

Till artikel 2.1 a

Uttrycket "bedrägerier och annan olaglig verksamhet" omfattar även smuggling, korruption och penningtvätt av vinning från verksamhet som omfattas av detta avtal, dock med förbehåll för artikel 2.3.

Uttrycket "varuhandel i strid med tull- och jordbrukslagstiftningen" ska tillämpas oberoende av om varorna passerat (vid avsändning, mottagning eller transitering) den andra avtalsslutande partens territorium.

Uttrycket "handel i strid med skattelagstiftningen om mervärdesskatt, särskilda konsumtionsskatter och punktskatter" ska tillämpas oberoende av om varorna eller tjänsterna passerat (vid avsändning, mottagning eller transitering) den andra avtalsslutande partens territorium.

Till artikel 15.2

Uttrycket "lagliga befogenheter den har till sitt förfogande" omfattar förhör, inspektioner och husrannsakan i lokaler och transportmedel, kopiering av handlingar, begäran om upplysningar och beslag av föremål, handlingar och tillgångar.

Till artikel 16.2 andra stycket

Genom detta stycke medges bl.a. att de närvarande företrädarna får bemyndigas att ställa frågor och föreslå utredningsåtgärder.

Till artikel 25.2

Med "multilaterala avtal mellan avtalsslutande parter" avses bl.a. från och med dess ikraftträdande avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets anslutning till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Till artikel 35.1

Med "framställningen om ömsesidig rättslig hjälp" ska även avses överföring av upplysningar och bevismaterial till den ansökande avtalsslutande partens myndighet.

Till artikel 43

Europeiska kommissionen ska, senast vid avtalets undertecknande, överlämna en vägledande förteckning över de territorier inom vilka detta avtal ska tillämpas.

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/128/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för området kring de afrikanska stora sjöarna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 15 februari 2007 antog rådet gemensam åtgärd 2007/112/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Roeland VAN DE GEER till Europeiska unionens särskilda representant för området kring de afrikanska stora sjöarna.
- (2) Den 12 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/108/Gusp⁽²⁾ om ändring och förlängning av den särskilda representantens uppdrag till och med den 28 februari 2009.
- (3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/108/Gusp bör den särskilda representantens uppdrag förlängas med en ytterligare 12-månadersperiod.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och inverka menligt på de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionens särskilda representant

Roeland VAN DE GEERS uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant för området kring de afrikanska stora sjöarna förlängs härmed till och med den 28 februari 2010.

⁽¹⁾ EUT L 46, 16.2.2007, s. 79.

⁽²⁾ EUT L 38, 13.2.2008, s. 22.

Artikel 2

Politiska mål

Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på Europeiska unionens politiska mål för fortsatt stabilisering och konsolidering av situationen efter konflikten i området kring de afrikanska stora sjöarna, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas åt den regionala dimensionen av utvecklingen i de berörda länderna. Dessa mål, som i synnerhet främjar iakttagande av de grundläggande normerna för demokrati och god samhällsstyrning, inklusive respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, innefattar följande:

- a) Att aktivt och effektivt bidra till en konsekvent, hållbar och ansvarsfull unionspolitik i området kring de afrikanska stora sjöarna och främja en enhetlig, övergripande unionsstrategi i området. Den särskilda representanten ska stödja generalsekreterarens/den höge representantens arbete i området.
- b) Att säkerställa Europeiska unionens fortsatta åtagande för stabiliserings- och återuppbyggnadsprocess i området genom en aktiv närvaro på plats och i relevanta internationella forum, med fortsatta kontakter med nyckelaktörer och bidrag till krishanteringen.
- c) Att bidra till perioden efter övergången i Demokratiska republiken Kongo, särskilt när det gäller den politiska processen med att konsolidera de nya institutionerna och fastställa bredare internationella ramar för politiska samråd och samordning med den nya regeringen.
- d) Att i nära samarbete med Förenta nationernas uppdrag i Demokratiska republiken Kongo bidra till de internationella stödsatserna för en övergripande reform av säkerhetssektorn i Demokratiska republiken Kongo, särskilt med tanke på den samordnande roll som Europeiska unionen är redo att ta på sig i detta sammanhang.

- e) Att bidra till lämpliga uppföljningsåtgärder efter den internationella konferensen om området kring de stora sjöarna, särskilt genom att upprätta nära förbindelser med sekretariatet för de stora sjöarna och dess sekretariatschef samt med trojkan för uppföljningsmekanismen och genom att främja goda grannförbindelser i området.
- f) Att ta itu med det fortfarande avsevärda problemet med beväpnade grupper som opererar över gränserna med risk för att länderna i området destabiliseras och deras interna problem förvärras.
- g) Att bidra till stabilisering efter konflikten i Burundi, Rwanda och Uganda, särskilt genom fredsförhandlingar med beväpnade grupper, såsom FNL och LRA.

Artikel 3

Uppdrag

För att kunna uppnå Europeiska unionens politiska mål ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) etablera och upprätthålla nära kontakt med länderna i området kring de stora sjöarna, Förenta nationerna, Afrikanska unionen, de viktigaste afrikanska länderna och Demokratiska republiken Kongo och Europeiska unionens viktigaste partner samt regionala och subregionala afrikanska organisationer, andra relevanta tredjeländer och andra viktiga regionala ledare,
- b) ge råd och rapportera om möjligheterna för Europeiska unionen att stödja stabiliserings- och konsolideringsprocessen och om det bästa sättet att fullfölja Europeiska unionens initiativ,
- c) ge råd och bistånd till reformen av säkerhetssektorn i Demokratiska republiken Kongo,
- d) bidra till uppföljningen av den internationella konferensen om området kring de stora sjöarna, särskilt genom att stödja politik som fastställts i området för icke-våld och ömsesidigt försvar vid konfliktlösning samt, vad gäller regionalt samarbete, främja mänskliga rättigheter och demokratisering, god samhällsstyrning, rättsligt samarbete samt kampen mot bekämpande av strafflöshet och olagligt utnyttjande av naturresurser,
- e) bidra till en bättre förståelse av Europeiska unionens roll bland opinionsbildarna i området,
- f) på begäran bidra till förhandlingar om och genomförande av freds- och eldupphöravtal mellan parterna och ta kontakt med dem på diplomatisk väg om villkoren i dessa avtal inte följs; när det gäller de pågående förhandlingarna med LRA bör sådana åtgärder genomföras i nära samarbete med Europeiska unionens särskilda representant för Sudan,

- g) bidra till genomförandet av Europeiska unionens politik för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens riktlinjer för de mänskliga rättigheterna, särskilt Europeiska unionens riktlinjer om barn och väpnad konflikt, och Europeiska unionens politik när det gäller FN:s säkerhetsråds resolution 1325(2000) om kvinnor, fred och säkerhet, inbegripet övervakning och rapportering om utvecklingen i detta avseende.

Artikel 4

Uppdragets genomförande

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av uppdraget under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från generalsekreteraren/den höge representanten.
2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska ge den särskilda representanten strategisk och politisk vägledning inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 mars 2009–28 februari 2010 ska vara 1 425 000 EUR.
2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som anges i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställs till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab i samråd med ordförandeskapet, som därvid ska bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Staben ska inbegripa experter på särskilda politiska frågor i enlighet med vad som krävs för uppdraget. Den särskilda representanten ska hålla generalsekreteraren/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen informerade om stabens sammansättning.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av EU:s institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat eller den av EU:s institutioner som berörs. Experter som medlemsstaterna utstationerar vid rådets generalsekretariat kan också utstationeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.

3. All utstationerad personal ska administrativt lyda under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och utföra sina uppgifter och verka till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal

Privilegier, immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och hans personal utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag ska vid behov fastställas i en överenskommelse med värdparten/värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna allt nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 8

Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter

Den särskilda representanten och hans stab ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, särskilt när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

Artikel 9

Tillgång till information och logistiskt stöd

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all relevant information.

2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 10

Säkerhet

I enlighet med EU:s säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför EU i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget ska den särskilda representanten vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde, för säkerheten för all personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

- a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, inbegripet uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, som styr hanteringen av en säker personalflyttning till och inom uppdragsområdet, samt hanteringen av säkerhetstillbud och inbegripet en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all personal som utplaceras utanför EU är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- c) se till att alla medlemmar av hans stab som ska utplaceras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktsanställd personal, har genomgått lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt skriftligen rapportera om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om uppdragets genomförande till generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreu-nätet. På rekommendation av generalsekreteraren/den höge representanten eller Kusp kan den särskilda representanten avge rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 12

Samordning

1. Den särskilda representanten ska verka för samstämmighet mellan Gusp- respektive ESFP-aktörerna samt övergripande politisk samordning. Den särskilda representanten ska bidra till att se till att samtliga EU-instrument på fältet används samstämmigt för att EU:s politiska mål ska uppnås. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med ordförandeskapets och kommissionens verksamhet samt i förekommande fall med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksamma i området. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. Dessa ska göra sitt yttersta för att bistå den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer på fältet.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

3. Den särskilda representanten ska säkerställa samstämmighet mellan EUSEC RD Congo- och EUPOL RD Congo-uppdragen och ge cheferna för dessa uppdrag lokal politisk vägledning. Den särskilda representanten ska bidra till samordningen med övriga internationella aktörer som är inbegripna i reformen av säkerhetssektorn i Demokratiska republiken Kongo. Den särskilda representanten och den civila insatschefen ska vid behov samråda.

Artikel 13

Översyn

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionen i området ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska för generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen lägga fram en lägesrapport före utgången av juni 2009 och en övergripande rapport om uppdragets genomförande senast i mitten av november 2009. Rapporterna ska utgöra underlag för de relevanta arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av denna gemensamma åtgärd. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering ska generalsekreteraren/den höge representanten lämna rekommendationer till

Kusp avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av uppdraget.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 15

Offentliggörande

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/129/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

Den särskilda representanten ska stödja generalsekreterarens/den höge representantens arbete i området.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

Artikel 3

av följande skäl:

Uppdrag

För att uppnå detta politiska mål ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- (1) Den 17 oktober 2005 antog rådet gemensam åtgärd 2005/724/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Erwan FOUÉRE till Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- (2) Den 18 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/129/Gusp⁽²⁾ om förlängning av uppdraget för den särskilda representanten till och med den 28 februari 2009.
- (3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/129/Gusp bör den särskilda representantens uppdrag förlängas till och med den 30 september 2009.

- a) stå i nära kontakt med regeringen i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och med de parter som deltar i den politiska processen,
- b) erbjuda Europeiska unionens råd och stöd i den politiska processen,
- c) säkerställa samordningen av det internationella samfundets insatser för att bidra till genomförandet och upprätthållandet av bestämmelserna i ramavtalet av den 13 augusti 2001, i enlighet med avtalet och dess bilagor,
- d) nära följa utvecklingen och rapportera om frågor som rör säkerheten och förhållandet mellan etniska grupper samt i detta syfte etablera kontakter med alla berörda organ,
- e) bidra till utveckling och konsolidering av respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien i enlighet med Europeiska unionens politik för mänskliga rättigheter och Europeiska unionens riktlinjer för mänskliga rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionens särskilda representant

Erwan FOUÉREs uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien förlängs härmed till och med den 30 september 2009.

Artikel 2

Politiskt mål

Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på Europeiska unionens politiska mål i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, vilket ska vara att bidra till konsolideringen av den fredliga politiska processen och genomförandet fullt ut av Ohridramavtalet, vilket ska underlätta ytterligare framsteg mot en europeisk integrering genom stabiliserings- och associeringsprocessen.

Artikel 4

Uppdragets genomförande

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av uppdraget under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från generalsekreteraren/den höge representanten.
2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska tillhandahålla strategisk ledning och politiska riktlinjer till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

⁽¹⁾ EUT L 272, 18.10.2005, s. 26.⁽²⁾ EUT L 43, 19.2.2008, s. 19.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 mars 2009–30 september 2009 ska vara 305 000 EUR.

2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska vara stödbерättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom ett avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab, i samråd med ordförandeskapet, som därvid ska bistås av generalsekretären/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Staben ska inbegripa experter på särskilda policyfrågor enligt uppdragets krav. Den särskilda representanten ska informera generalsekretären/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen om stabens sammansättning.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av EU:s institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat eller den av EU:s institutioner som berörs. Experter som utstationeras av medlemsstaterna till rådets generalsekretariat får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.

3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och utföra sina uppgifter och verka till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal

Privilegier, immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och medlemmarna av hans personal utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag ska vid

behov fastställas i en överenskommelse med värdparten/värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 8

Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter

Den särskilda representanten och hans personal ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, särskilt när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

Artikel 9

Tillgång till information och logistiskt stöd

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.

2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 10

Säkerhet

Den särskilda representanten ska i enlighet med EU:s säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför EU i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde, för säkerheten för all den personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, inbegripet uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder som styr hanteringen av en säker personalförflyttning till och inom uppdragsområdet samt hanteringen av säkerhetstillbud och inbegripet en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,

b) se till att all personal som utplaceras utanför EU är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,

c) se till att alla medlemmarna av hans stab som ska utstationeras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktsanställd personal, har genomgått lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om genomförandet av uppdraget till generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreu-nätet. På rekommendation av generalsekreteraren/den höge representanten eller Kusp kan den särskilda representanten avge rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 12

Samordning

Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bistå med att säkerställa att alla EU-instrument på fältet fungerar enhetligt för att uppnå EU:s politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med ordförandeskapets och kommissionens verksamhet samt i förekommande fall med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksamma i området. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt biträda den särskilda representanten vid ge-

nomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 13

Översyn

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionen i området ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska lägga fram en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget före utgången av juni 2009 för generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen. Denna rapport ska utgöra underlag för de berörda arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av denna gemensamma åtgärd. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering ska generalsekreteraren/den höge representanten lämna rekommendationer till Kusp avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller upphörande av uppdraget.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 15

Offentliggörande

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/130/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 5 oktober 2006 antog rådet beslut 2006/670/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Pierre MOREL till Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien.
- (2) Den 12 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/107/Gusp⁽²⁾ om ändring och förlängning av uppdraget för den särskilda representanten till och med den 28 februari 2009.
- (3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/107/Gusp bör den särskilda representantens uppdrag förlängas med en ytterligare tolv månadersperiod.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och inverka menligt på de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

Pierre MORELs uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien förlängs härmed till och med den 28 februari 2010.

*Artikel 2***Politiska mål**

Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på unionens politiska mål i Centralasien. Bland dessa mål kan följande nämnas:

- a) Att främja goda och nära förbindelser mellan länderna i Centralasien och Europeiska unionen på grundval av gemensamma värderingar och intressen i enlighet med tillämpliga avtal.
- b) Att bidra till ökad stabilitet och utökat samarbete mellan länderna i regionen.
- c) Att bidra till att stärka demokratin, rättsstatsprincipen, gott styre samt respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i Centralasien.
- d) Att ta itu med viktiga hot, i synnerhet specifika problem med direkta konsekvenser för Europa.
- e) Att öka Europeiska unionens effektivitet och synlighet i regionen, även genom närmare samarbete med andra berörda partner och internationella organisationer såsom OSSE.

*Artikel 3***Uppdrag**

1. För att kunna nå dessa politiska mål ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) främja Europeiska unionens övergripande politiska samordning i Centralasien samt säkerställa samstämmighet i Europeiska unionens yttre åtgärder i regionen utan att gemenskapens behörighet åsidosätts,
- b) på den höge representantens vägnar och i enlighet med sitt uppdrag, tillsammans med kommissionen och ordförandeskapet och utan att gemenskapens behörighet åsidosätts, övervaka genomförandet av EU-strategin för ett nytt partnerskap med Centralasien samt lämna rekommendationer och regelbundet rapportera till berörda rådsorgan,
- c) bistå rådet när det gäller att ytterligare utveckla en övergripande politik i fråga om Centralasien,

⁽¹⁾ EUT L 275, 6.10.2006, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 38, 13.2.2008, s. 19.

- d) nära följa den politiska utvecklingen i Centralasien genom att utveckla och upprätthålla nära kontakter med regeringar, parlament, domstolsväsen, det civila samhället och massmedier,
- e) uppmana Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan att samarbeta kring regionala frågor av gemensamt intresse,
- f) utveckla lämpliga kontakter och lämpligt samarbete med de viktigaste berörda aktörerna i regionen och alla relevanta regionala och internationella organisationer, bland annat Shanghai Cooperation Organisation (SCO), Eurasian Economic Community (Eurasec), Conference on Interaction and Confidence-Building Measures in Asia (Cica), Collective Security Treaty Organisation (CSTO), Central Asia Regional Economic Cooperation Program (Carec) och Central Asian Regional Information and Coordination Centre (Caricc),
- g) bidra till genomförandet av Europeiska unionens politik för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens riktlinjer för de mänskliga rättigheterna, särskilt med avseende på kvinnor och barn i konfliktdrabbade områden, i synnerhet genom att följa och diskutera utvecklingen på området,
- h) i nära samarbete med OSSE bidra till konfliktförebyggande och konfliktlösning genom att utveckla kontakter med myndigheter och andra lokala aktörer (icke-statliga organisationer, politiska partier, minoriteter, religiösa grupper samt ledarna för dessa),
- i) bidra till att utforma de aspekter av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som rör energitrygghet, narkotikabekämpning och förvaltning av vattenresurser med avseende på Centralasien.

2. Den särskilda representanten ska stödja generalsekreterarens/den höge representantens arbete och ha överblick över Europeiska unionens alla verksamheter i regionen.

Artikel 4

Uppdragets genomförande

1. Den särskilda representanten ska under ledning av generalsekreteraren/den höge representanten och med stöd av operativa riktlinjer från denne ansvara för genomförandet av uppdraget.
2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska tillhandahålla strategisk ledning och politiska riktlinjer till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 mars 2009–28 februari 2010 ska vara 998 000 EUR.
2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller Europeiska gemenskapernas allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab, i samråd med ordförandeskapet, som därvid ska bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Staben ska inbegripa experter på särskilda policyfrågor enligt mandatets krav. Den särskilda representanten ska hålla generalsekreteraren/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen informerade om stabens sammansättning.
2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av EU:s institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat eller den av EU:s institutioner som berörs. Experter som utsänts från medlemsstaterna till rådets generalsekretariat får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.
3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och utföra sina uppgifter och verka till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och hans personal

Privilegier, immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och hans medarbetare utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag ska vid behov fastställas i en överenskommelse med värdparten/värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna allt stöd som krävs för detta ändamål.

Artikel 8

Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter

Den särskilda representanten och medlemmarna av hans stab ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, särskilt när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

Artikel 9

Tillgång till information och logistiskt stöd

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.

2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 10

Säkerhet

I överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde ska den särskilda representanten, i enlighet med EU:s säkerhetspolitik för personal som är utstationerad utanför EU i en operativ funktion enligt avdelning V i fördraget, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras för säkerheten för all personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

- a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, inbegripet uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, som styr hanteringen av en säker personalflyttning till och inom uppdragsområdet, samt hanteringen av säkerhetstillbud och inbegripet en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all personal som utplaceras utanför EU är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- c) se till att alla medlemmar av hans stab som ska utplaceras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktanställd personal, har genomgått lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,

- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om genomförandet av uppdraget till generalsekretären/den höge representanten, rådet och kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekretären/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreu-nätet. På rekommendation av generalsekretären/den höge representanten eller Kusp får den särskilda representanten avge rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 12

Samordning

Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bistå med att säkerställa att alla EU-instrument på fältet fungerar samstämmigt för att uppnå EU:s politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med den verksamhet som ordförandeskapet och kommissionen bedriver samt med den verksamhet som bedrivs av den särskilda representanten för Afghanistan. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska även stå i förbindelse med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 13

Översyn

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionen i området ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska lägga fram en lägesrapport före utgången av juni 2009 och en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget senast i mitten av november 2009 för generalsekretären/den höge representanten, rådet och kommissionen. Rapporterna ska utgöra underlag för de relevanta arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av denna gemensamma åtgärd. Generalsekretären/den höge representanten ska inom ramen för de övergripande prioriteringarna för insatser utanför Europeiska unionen lämna rekommendationer till Kusp inför rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av uppdraget.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

*Artikel 15***Offentliggörande**

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/131/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för krisen i GeorgienEUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 25 september 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/760/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Pierre MOREL till Europeiska unionens särskilda representant för krisen i Georgien till och med den 28 februari 2009.
- (2) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/760/Gusp bör uppdraget för den särskilda representanten förlängas med ytterligare en sexmånadersperiod.
- (3) EU:s särskilda representant kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan komma att förvärras och skada de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

Pierre MORELS uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant för krisen i Georgien förlängs härmed till och med den 31 augusti 2009.

*Artikel 2***Mål**

Mandatet för den särskilda representanten ska grundas på de mål som anges i ordförandeskapets slutsatser från det extraordinarie mötet i Europeiska rådet den 1 september 2008 och de slutsatser om Georgien som antogs av rådet den 15 september 2008.

Den särskilda representanten ska göra Europeiska unionens bidrag till lösningen av konflikten i Georgien mer effektivt och synligt.

⁽¹⁾ EUT L 259, 27.9.2008, s. 16.*Artikel 3***Mandat**

Den särskilda representanten ska ha som mandat att

- a) å ena sidan bidra till att förbereda de internationella diskussioner som förutses i punkt 6 i avtalet av den 12 augusti 2008 och som i synnerhet kommer att avse

— villkoren för säkerhet och stabilitet i regionen,

— frågan om flyktingar och internflyktingar på grundval av internationellt erkända principer,

— andra frågor som parterna gemensamt kommer överens om,

och, å andra sidan, bidra till utformningen av Europeiska unionens ståndpunkt och företräda denna vid nämnda diskussioner,

- b) i nära samarbete med Förenta nationerna och OSSE underlätta genomförandet av dels det avtal som ingicks den 8 september 2008 i Moskva och Tbilisi, dels avtalet av den 12 augusti 2008,

inom ramen för ovanstående åtgärder bidra till genomförandet av EU:s politik för mänskliga rättigheter och EU:s riktlinjer på det området, särskilt vad avser kvinnor och barn.

*Artikel 4***Genomförande av uppdraget**

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av sitt uppdrag, under ledning av generalsekreteraren/den höge representanten och med stöd av operativa riktlinjer från denne.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska stå i privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska tillhandahålla strategisk ledning och politiska riktlinjer till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

*Artikel 5***Finansiering**

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för den särskilda representantens uppdrag ska uppgå till 445 000 EUR för perioden från och med den 1 mars 2009 till och med den 31 augusti 2009.

2. Utgifterna, som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1, ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Alla utgifter ska förvaltas i enlighet med de regler och förfaranden som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom ett avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

*Artikel 6***Inrättande och sammansättning av en stab**

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab i samråd med ordförandeskapet, biträdd av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Staben ska besitta den kompetens som krävs när det gäller vissa politiska frågor med hänsyn till vad uppdraget kräver. Den särskilda representanten ska informera generalsekreteraren/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen om stabens sammansättning.

2. Medlemsstaterna och EU:s institutioner kan föreslå utstationering av personal med uppgift att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lön till personal som är utstationerad för den särskilda representantens räkning från en medlemsstat eller en EU-institution ska betalas av den medlemsstat, respektive den EU-institution, som berörs. Experter som utstationerats från medlemsstaterna till rådets generalsekretariat får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en av EU:s medlemsstater.

3. All utstationerad personal ska administrativt lyda under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och utföra sina uppgifter och verka till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

*Artikel 7***Immunitet och privilegier för den särskilda representanten och dennes stab**

De privilegier, den immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och dennes stab utan hinder ska kunna genomföra sitt uppdrag ska vid behov fastställas i en överenskommelse med värdparten/värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna det stöd som behövs för detta.

*Artikel 8***Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter**

Den särskilda representanten och personerna i dennes stab ska respektera de säkerhetsprinciper och miniminormer som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, i synnerhet när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

*Artikel 9***Tillgång till information och logistiskt stöd**

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.

2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

*Artikel 10***Säkerhet**

Den särskilda representanten ska, i enlighet med EU:s policy för säkerheten för personal som är utstationerad utanför EU i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde, för säkerheten för all den personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

- a) i förekommande fall upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, inbegripet uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder som styr hanteringen av en säker personalförflyttning till och inom uppdragsområdet och hanteringen av säkerhetstillbud samt innehåller en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all utstationerad personal utanför EU är högrisksäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- c) se till att alla personer i staben som är utstationerade utanför EU, inbegripet lokalt kontraktsanställd personal, genomgår lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, i enlighet med den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs och till generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dessa och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporten och rapporterna om uppdragets genomförande.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

*Artikel 11***Rapportering**

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreunätet. På rekommendation av generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp kan den särskilda representanten lägga fram rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

*Artikel 12***Samordning**

1. Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bistå med att säkerställa att EU:s samtliga instrument används på ett samstämmigt sätt för att uppnå EU:s politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med såväl den verksamhet som ordförandeskapet och kommissionen bedriver som den som andra särskilda representanter verksamma i området bedriver, och i synnerhet med EU:s särskilda representant för Sydkaukasien, med beaktande av de särskilda målen för dennes mandat. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

2. Nära kontakter ska upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt biträda den särskilda representanten vid genomförandet av hans uppdrag. Den särskilda representanten ska även stå i förbindelse med andra internationella och regionala aktörer.

*Artikel 13***Översyn**

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionens sida ska ses över regelbundet. Den särskilda representanten ska före utgången av maj 2009 lägga fram en fullständig rapport om genomförandet av uppdraget för generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen. Denna rapport ska utgöra underlag för de berörda arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av denna gemensamma åtgärd. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering ska generalsekreteraren/den höge representanten lämna rekommendationer till Kusp avseende rådets beslut om uppdragets förlängning, ändring eller upphörande.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

*Artikel 15***Offentliggörande**

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar
O. LIŠKA
Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/132/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Republiken Moldavien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 15 februari 2007 antog rådet gemensam åtgärd 2007/107/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Kálmán MIZSEI till Europeiska unionens särskilda representant för Republiken Moldavien.
- (2) Den 12 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/106/Gusp⁽²⁾ av om förlängning av uppdraget för den särskilda representanten till och med den 28 februari 2009.
- (3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/106/Gusp bör den särskilda representantens uppdrag förlängas med en ytterligare tolv månadersperiod.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och inverka menligt på de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

Kálmán MIZSEIs uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant för Republiken Moldavien förlängs härmed till och med den 28 februari 2010.

*Artikel 2***Politiska mål**

1. Kálmán MIZSEIs uppdrag som särskild representant ska grundas på Europeiska unionens politiska mål i Republiken Moldavien. Dessa mål inkluderar följande:

- a) Att bidra till att konflikten rörande Transnistrien biläggs på fredlig väg samt till att lösningen av denna konflikt vilar på en hållbar grund som tar hänsyn till Republiken Moldaviens suveränitet och territoriella integritet inom landets internationellt erkända gränser.

⁽¹⁾ EUT L 46, 16.2.2007, s. 59.⁽²⁾ EUT L 38, 13.2.2008, s. 15.

- b) Att bidra till att stärka demokratin och rättsstatsprincipen samt respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för alla medborgare i Republiken Moldavien.

- c) Att med utgångspunkt i gemensamma värderingar och intressen och i enlighet med handlingsplanen för den europeiska grannskapspolitiken främja goda och nära förbindelser mellan Republiken Moldavien och EU.

- d) Att bidra till kampen mot människohandel samt till att bekämpa smuggling av vapen och andra varor från och genom Republiken Moldavien.

- e) Att bidra till ökad stabilitet och utökat samarbete i regionen.

- f) Att öka EU:s effektivitet och synlighet i Republiken Moldavien och i regionen.

- g) Att öka gräns- och tullkontrollernas samt gränsövervakningens effektivitet vid den för Republiken Moldavien och Ukraina gemensamma gränsen, med särskild inriktning på den transnistrisk delen, bland annat genom ett gränsuppdrag från Europeiska unionens sida.

2. Den särskilda representanten ska stödja generalsekretärens/den höge representantens arbete i Republiken Moldavien och regionen.

*Artikel 3***Uppdrag**

1. För att kunna nå EU:s politiska mål ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) öka bidraget från EU till lösningen av konflikten rörande Transnistrien i enlighet med de politiska mål som EU antagit och i nära samordning med OSSE genom att utveckla och vidmakthålla nära kontakter med alla berörda aktörer, samt därvid företräda EU via lämpliga kanaler och inom överenskomna forum,

- b) vid behov bidra till att utforma EU:s bidrag till att konflikten slutligt ska kunna biläggas,

- c) nära följa den politiska utvecklingen i Republiken Moldavien, inbegripet i regionen Transnistrien, genom att utveckla och upprätthålla nära kontakter med Republiken Moldaviens regering och andra aktörer inom landet och vid behov erbjuda råd och stöd från EU,

- d) bidra till vidareutvecklingen av EU:s politik gentemot Republiken Moldavien och regionen, framför allt i fråga om konfliktförebyggande och konfliktlösning,
- e) genom en stödgrupp under ledning av en högre politisk rådgivare hos den särskilda representanten
- i) säkerställa politisk bevakning av utvecklingen och verksamheten vid gränsen mellan Republiken Moldavien och Ukraina,
 - ii) analysera Republiken Moldaviens och Ukrainas politiska åtagande att förbättra gränsförvaltningen,
 - iii) främja samarbete om gränsfrågor mellan Republiken Moldavien och Ukraina, även i syfte att skapa förutsättningar för en lösning av den transnistriiska konflikten,
- f) bidra till genomförandet av EU:s politik för de mänskliga rättigheterna och EU:s riktlinjer för de mänskliga rättigheterna, särskilt med avseende på barn och kvinnor i konflikt-drabbade områden, i synnerhet genom att följa och diskutera utvecklingen på området.

2. För fullgörandet av sitt uppdrag ska den särskilda representanten ha överblick över EU:s alla verksamheter, framför allt de tillämpliga områdena inom handlingsplanen för den europeiska grannskapspolitiken.

Artikel 4

Uppdragets genomförande

1. Den särskilda representanten ska under ledning av generalsekreteraren/den höge representanten och med stöd av operativa riktlinjer från denne ansvara för genomförandet av uppdraget.
2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska stå i privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska tillhandahålla strategisk ledning och politiska riktlinjer till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 mars 2009–28 februari 2010 ska vara 1 280 000 EUR.
2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab i samråd med ordförandeskapet, som därvid ska bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Staben ska inbegripa experter på särskilda policyfrågor enligt uppdragets krav. Den särskilda representanten ska informera generalsekreteraren/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen om stabens sammansättning.

2. Medlemsstaterna och EU:s institutioner kan föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av EU:s institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat eller den av EU:s institutioner som berörs. Experter som medlemsstaterna utstationerar till rådets generalsekretariat får också utplaceras till den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.

3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och utföra sina uppgifter och verka till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes stab

Privilegier, immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och personerna i dennes stab utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag ska vid behov fastställas i en överenskommelse med värdparten/värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna allt det stöd som behövs för detta.

Artikel 8

Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter

Den särskilda representanten och personerna i dennes stab ska respektera de säkerhetsprinciper och miniminormer som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, i synnerhet när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

Artikel 9

Tillgång till information och logistiskt stöd

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.
2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

Artikel 10

Säkerhet

Den särskilda representanten ska, i enlighet med Europeiska unionens säkerhetsstrategi för personal som är utstationerad utanför EU i en operativ insats enligt avdelning V i EU-fördraget, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetsituationen i sitt geografiska ansvarsområde för säkerheten för all personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

- a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, inbegripet uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, som styr hanteringen av en säker förflyttning av personalen till och inom uppdragsområdet, samt hanteringen av säkerhetstillbud och inbegripet en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all personal som utplaceras utanför EU är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- c) se till att alla personer i hans stab som ska utstationeras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktanställd personal, genomgår lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, på grundval av den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om genomförandet av uppdraget till generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen.

Artikel 11

Rapporter

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreunätet. På rekommendation från generalsekreteraren/den höge representanten eller Kusp kan den särskilda representanten lämna rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 12

Samordning

Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bistå med att säkerställa att alla

EU-instrument på fältet fungerar enhetligt för att uppnå EU:s politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med den verksamhet som ordförandeskapet och kommissionen bedriver samt i förekommande fall med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksamma i området. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska även stå i förbindelse med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 13

Översyn

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från EU i området ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska lägga fram en lägesrapport före utgången av juni 2009 och en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget senast i mitten av november 2009 för generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen. Rapporterna ska utgöra underlag för de berörda arbetsgrupperna och Kusps utvärdering av denna gemensamma åtgärd. Generalsekreteraren/den höge representanten ska inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering lämna rekommendationer till Kusp avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av uppdraget.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 15

Offentliggörande

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/133/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sydkaukasien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 20 februari 2006 antog rådet gemensam åtgärd 2006/121/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Peter SEMNEBY till Europeiska unionens särskilda representant för Sydkaukasien.
- (2) Den 18 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/132/Gusp⁽²⁾ om ändring och förlängning av uppdraget för den särskilda representanten till och med den 28 februari 2009.
- (3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/132/Gusp bör den särskilda representantens uppdrag förlängas med en ytterligare tolv månadersperiod.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och inverka menligt på de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionens särskilda representant

Peter SEMNEBYs uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant för Sydkaukasien förlängs härmed till och med den 28 februari 2010.

Artikel 2

Politiskt mål

1. Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på Europeiska unionens politiska mål för Sydkaukasien. Dessa mål innefattar följande:

- a) Att bistå Armenien, Azerbajdzjan och Georgien i genomförandet av politiska och ekonomiska reformer, särskilt när det

gäller rättsstatsprincipen, demokratisering, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning, utveckling och fattigdomsminskning.

- b) Att, i enlighet med befintliga mekanismer, förebygga konflikter i regionen och bidra till en fredlig lösning på konflikter, bl.a. genom att främja flyktingars och internflyktingars återvändande.
 - c) Att på ett konstruktivt sätt upprätta kontakter med de viktigaste berörda aktörerna i regionen.
 - d) Att främja och stödja ytterligare samarbete mellan regionens stater, särskilt mellan staterna i Sydkaukasien, bl.a. i ekonomiska frågor samt i energi- och transportfrågor.
 - e) Att öka Europeiska unionens effektivitet och synlighet i regionen.
2. Den särskilda representanten ska stödja generalsekretärens/den höge representantens arbete i området.

Artikel 3

Uppdrag

För att kunna uppnå de politiska målen ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) utveckla kontakter med regeringar, parlament, domstolsväsen och det civila samhället i regionen,
- b) verka för att Armenien, Azerbajdzjan och Georgien samarbetar i regionala frågor av gemensamt intresse, t.ex. gemensamma säkerhetshot, kampen mot terrorism, olaglig handel och organiserad brottslighet,
- c) medverka till förebyggande av konflikter och bidra till att skapa förutsättningar för framsteg med konfliktlösning, bl.a. genom rekommendationer till åtgärder som rör det civila samhället och återuppbyggnad av territorierna, utan att det påverkar kommissionens ansvarsområden enligt EG-fördraget,

⁽¹⁾ EUT L 49, 21.2.2006, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 43, 19.2.2008, s. 30.

- d) bidra till konfliktlösning och underlätta lösningarnas genomförande i nära samordning med Förenta nationernas generalsekreterare och dennes särskilda representant för Georgien, gruppen Förenta nationernas generalsekreterares vänner för Georgien, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa och dess Minskgrupp samt konfliktlösningsmekanismen för Sydossetien,
- e) ge vägledning om lokala politiska förhållanden till uppdragschefen för Europeiska unionens övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia),
- f) intensifiera Europeiska unionens dialog om regionen med de viktigaste berörda aktörerna,
- g) bistå rådet med att vidareutveckla en övergripande politik i förhållande till Sydkaukasien,
- h) med hjälp av en stödgrupp
- förse Europeiska unionen med rapporter och en fortlöpande bedömning av situationen vid gränsen,
 - underlätta förtroendeskapedet mellan Georgien och Ryska federationen och därigenom säkerställa ett effektivt samarbete och goda förbindelser med alla berörda aktörer,
 - upprätta i sammanhanget betydelsefulla kontakter i konfliktområdena och därigenom göra det möjligt för staben att bidra till förtroendeskapedet och att bedöma frågor som rör gränssituationen i dessa områden, efter det att mandat överenskommit med den georgiska regeringen och samråd hållits med alla berörda parter (med undantag av operativ fältverksamhet i Abchazien och Sydossetien),
 - bistå den georgiska gränspolis och andra relevanta statliga institutioner i Tbilisi vid genomförandet av den övergripande strategin för integrerad gränsförvaltning,
 - arbeta tillsammans med de georgiska myndigheterna för att förbättra förbindelserna mellan Tbilisi och gränsen, och därvid också utöva mentorskap; detta ska ske genom kontakter och ett nära samarbete med alla nivåer i ledningsstrukturen mellan Tbilisi och gränsen (med undan-

tag av operativ fältverksamhet i Abchazien och Sydossetien),

- i) bidra till genomförandet av EU:s politik för mänskliga rättigheter och EU:s riktlinjer för mänskliga rättigheter, särskilt vad avser barn och kvinnor i konfliktdrabbade områden, framför allt genom att övervaka och bemöta utvecklingen i detta avseende.

Artikel 4

Uppdragets genomförande

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av uppdraget under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från generalsekreteraren/den höge representanten.
2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska tillhandahålla strategisk ledning och politiska riktlinjer till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 mars 2009–28 februari 2010 ska vara 2 510 000 EUR.
2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom ett avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställs till förfogande, ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab, i samråd med ordförandeskapet, som därvid ska bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Staben ska inbegripa experter på särskilda policyfrågor enligt uppdragets krav. Den särskilda representanten ska informera generalsekreteraren/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen om stabens sammansättning.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av EU:s institutioner till den särskilda representanten, ska betalas av den medlemsstat eller den av EU:s institutioner som berörs. Experter som utstationeras av medlemsstaterna till rådets generalsekretariat får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.

3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och genomföra sina uppgifter och verka till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal

Privilegier, immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och medlemmarna av hans personal utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag, ska vid behov fastställas i en överenskommelse med värdparten/värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 8

Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter

Den särskilda representanten och hans personal ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, särskilt när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

Artikel 9

Tillgång till information och logistiskt stöd

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.

2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

Artikel 10

Säkerhet

Den särskilda representanten ska, i enlighet med EU:s säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför EU i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska an-

svarsområde, för säkerheten för all den personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

- a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, inbegripet uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, som styr hanteringen av en säker personal-förflyttning till och inom uppdragsområdet samt hanteringen av säkerhetstillbud och inbegripet en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all personal som utplaceras utanför EU är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- c) se till att alla medlemmarna av hans stab som ska utstationeras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktsanställd personal, har genomgått lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om genomförandet av uppdraget till generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreunätet. På rekommendation av generalsekreteraren/den höge representanten eller Kusp kan den särskilda representanten avge rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 12

Samordning

1. Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bistå med att säkerställa att alla EU-instrument på fältet fungerar enhetligt för att uppnå EU:s politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med ordförandeskapets och kommissionens verksamhet samt med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksamma i området, i synnerhet den särskilda representanten för krisen i Georgien med beaktande av de särskilda målen för den senares uppdrag. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska göra sitt yttersta för att biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska ge vägledning om lokala politiska förhållanden till uppdragschefen för EU:s övervakningsuppdrag i Georgien (EUMM Georgia). Den särskilda representanten och den civila operationschefen ska samråda vid behov. Den särskilda representanten ska även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 13

Översyn

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionen i området ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska lägga fram en lägesrapport före utgången av juni 2009, och en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget senast i mitten av november 2009, för generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen. Rapporterna ska utgöra underlag för de berörda arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av denna gemensamma åtgärd. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering ska generalsekre-

teraren/den höge representanten lämna rekommendationer till Kusp avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller upphörande av uppdraget.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 15

Offentliggörande

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/134/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Sudan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 19 april 2007 antog rådet beslut 2007/238/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Torben BRYLLE till Europeiska unionens särskilda representant för Sudan.
- (2) Den 12 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/110/Gusp⁽²⁾ om ändring och förlängning av uppdraget för den särskilda representanten för Sudan till den 28 februari 2009.
- (3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/110/Gusp bör uppdraget för den särskilda representanten för Sudan förlängas med ytterligare en tolv månadersperiod.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och inverka menligt på de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

Torben BRYLLES uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant för Sudan förlängs härmed till och med den 28 februari 2010.

*Artikel 2***Politiska mål**

1. Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på Europeiska unionens politiska mål i Sudan, framför allt vad avser ansträngningarna att, som del av det internationella samfundet och till stöd för Afrikanska unionen (AU) och Förenta nationerna (FN), bistå de sudanesiska parterna, AU och FN i

syfte att nå en politisk lösning på konflikten i Darfur, bland annat via genomförande av fredsavtalet för Darfur, och att underlätta genomförandet av det övergripande fredsavtalet och främja sydsyd-dialogen samt underlätta genomförandet av fredsavtalet för östra Sudan, med vederbörlig hänsyn till dessa frågors regionala återverkningar och principen om afrikanskt egenansvar.

2. Den särskilda representantens uppdrag ska dessutom grundas på Europeiska unionens politiska mål vad avser rådets gemensamma åtgärd 2007/677/Gusp av den 15 oktober 2007 om Europeiska unionens militära insats i Republiken Tchad och Centralafrikanska republiken⁽³⁾ (Eufor Tchad/RCA).

*Artikel 3***Uppdrag**

1. För att kunna nå dessa politiska mål ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) upprätthålla kontakt med AU, Sudans regering, södra Sudans regering, de väpnade rörelserna i Darfur och andra sudanesiska parter samt det civila samhället i Sudan och icke-statliga organisationer och upprätthålla ett nära samarbete med FN och andra relevanta internationella aktörer i syfte att uppnå Europeiska unionens politiska mål,
- b) företräda Europeiska unionen under den interna dialogen i Darfur, vid den gemensamma kommissionens möten på hög nivå och på begäran vid andra relevanta möten,
- c) företräda Europeiska unionen, närhelst möjligt, i bedömnings- och utvärderingskommissionerna för det övergripande fredsavtalet och fredsavtalet för Darfur,
- d) följa utvecklingen när det gäller genomförandet av fredsavtalet för östra Sudan,
- e) säkerställa samstämmighet mellan Europeiska unionens bidrag till krishanteringen i Darfur och Europeiska unionens allmänna politiska förbindelser med Sudan,

⁽¹⁾ EUT L 103, 20.4.2007, s. 52.

⁽²⁾ EUT L 38, 13.2.2008, s. 28.

⁽³⁾ EUT L 279, 23.10.2007, s. 21.

f) när det gäller mänskliga rättigheter, bland annat barns och kvinnors rättigheter, och kampen mot strafflösheten i Sudan, följa utvecklingen och upprätthålla regelbundna kontakter med de sudanesiska myndigheterna, AU och FN, särskilt med kontoret för FN:s högkommissarie för de mänskliga rättigheterna, de observatörer av mänskliga rättigheter som är aktiva i regionen och åklagarkontoret vid Internationella brottmålsdomstolen,

g) upprätthålla kontakt med ordförandeskapet, generalsekretären/den höge representanten, EU:s operationschef och EU-styrkans befälhavare vid insatsen Eufor Tchad/RCA för att garantera en nära samordning av deras respektive verksamheter vid genomförandet av gemensam åtgärd 2007/677/Gusp samt även säkerställa nära samordning med kommissionens delegationer på plats,

h) vid genomförandet av gemensam åtgärd 2007/677/Gusp bistå generalsekretären/den höge representanten i samband med dennes kontakter med Förenta nationerna, myndigheterna i Tchad, myndigheterna i Centralafrikanska republiken och grannländerna samt med andra relevanta aktörer,

i) utan att det påverkar den militära kommandostrukturen ge EU-styrkans befälhavare vid insatsen Eufor Tchad/RCA politisk vägledning i synnerhet i frågor med en regional politisk dimension,

j) när det gäller hans uppgifter i samband med insatsen Eufor Tchad/RCA, samråda med EU-styrkans befälhavare om politiska frågor med en säkerhetsmässig dimension.

2. För fullgörandet av sitt uppdrag ska den särskilda representanten bland annat

a) ha kontinuerlig överblick över Europeiska unionens alla verksamheter,

b) säkerställa nära samordning och samstämmighet i Europeiska unionens verksamhet i samband med insatsen Eufor Tchad/RCA,

c) stödja den politiska processen och verksamheter i samband med genomförandet av det övergripande fredsavtalet, fredsavtalet för Darfur och fredsavtalet för östra Sudan och

d) följa upp och rapportera om de sudanesiska parternas efterlevnad av relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, särskilt 1556 (2004), 1564 (2004), 1591 (2005), 1593 (2005), 1672 (2006), 1679 (2006), 1706 (2006), 1769 (2007) och 1778 (2007).

Artikel 4

Uppdragets genomförande

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av uppdraget under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från generalsekretären/den höge representanten.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska förse den särskilda representanten med strategisk vägledning och politiska riktlinjer inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 mars 2009–28 februari 2010 ska vara 1 800 000 EUR.

2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom ett avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab i samråd med ordförandeskapet, som därvid ska bistås av generalsekretären/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Staben ska inbegripa experter på särskilda policyfrågor enligt uppdragets krav. Den särskilda representanten ska informera generalsekretären/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen om stabens sammansättning.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av EU:s institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat eller den av EU:s institutioner som berörs. Experter som utstationeras av medlemsstaterna till rådets generalsekretariat får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.

3. All utstationerad personal ska administrativt lyda under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och ska utföra sina uppgifter och agera på ett sätt som gagnar den särskilda representantens uppdrag.

4. Kontor för den särskilda representanten ska inrättas i Khartum och i Juba och bestå av en politisk rådgivare och den nödvändiga administrativa och logistiska personalen. I enlighet med den särskilda representantens uppdrag såsom detta beskrivs i artikel 3 kan en filial i Darfur också inrättas, om de kontor som finns i Khartum och Juba inte kan tillhandahålla allt nödvändigt stöd för den särskilda representantens personal som är utstationerad i Darfurregionen.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal

Privilegier, immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och medlemmarna av hans personal utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag ska fastställas i en överenskommelse med värdparten eller värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna allt nödvändigt stöd för detta ändamål.

Artikel 8

Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter

Den särskilda representanten och hans personal ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, särskilt när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

Artikel 9

Tillgång till information och logistiskt stöd

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all relevant information.

2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska, beroende på vad som är lämpligt, tillhandahålla logistiskt stöd i regionen.

Artikel 10

Säkerhet

I enlighet med EU:s säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför EU i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget ska den särskilda representanten vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde, för säkerheten för all den personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

- a) fastställa en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, där det bland annat ingår uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och procedurmässiga säkerhetsåtgärder, som styr hanteringen av säker personalflyttning till och inom uppdragsområdet, samt hanteringen av säkerhetstillbud och inbegripet en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all personal som utstationerats utanför EU är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- c) se till att alla medlemmar av hans stab som ska utstationeras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktsanställd personal, har genomgått lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om genomförandet av uppdraget till generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

1. Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreu-nätet. På rekommendation av generalsekreteraren/den höge representanten eller Kusp kan den särskilda representanten avge rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

2. Den särskilda representanten ska regelbundet rapportera till Kusp om situationen i Darfur och om situationen i hela Sudan samt om situationen i Republiken Tchad och Centralafrikanska republiken vad gäller Eufor Tchad/RCA.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

*Artikel 12***Samordning**

1. Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bidra till att säkerställa att alla EU-instrument på fältet medverkar på ett konsekvent sätt för att uppnå EU:s politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med ordförandeskapets och kommissionens verksamhet samt i förekommande fall med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksamma i regionen. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt bistå den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska även upprätthålla förbindelser med andra internationella och regionala aktörer på fältet.

*Artikel 13***Översyn**

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionen i regionen ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska lägga fram en lägesrapport före utgången av juni 2009 och en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget se-

nast i mitten av november 2009 för generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen. Rapporterna ska utgöra underlag för de berörda arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av denna gemensamma åtgärd. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering ska generalsekreteraren/den höge representanten lämna rekommendationer till Kusp avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller upphörande av uppdraget.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

*Artikel 15***Offentliggörande**

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/135/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Afghanistan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 24 juli 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/612/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Ettore F. SEQUI till Europeiska unionens särskilda representant för Afghanistan till och med den 28 februari 2009.
- (2) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/612/Gusp bör uppdraget för den särskilda representanten förlängas med ytterligare en tolv månadersperiod.
- (3) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och inverka menligt på de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska unionens särskilda representant

Ettore F. SEQUIs uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant för Afghanistan förlängs härmed till och med den 28 februari 2010.

Artikel 2

Allmänna mål

Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på Europeiska unionens politiska mål i Afghanistan. Den särskilda representanten ska i synnerhet

- a) bidra till genomförandet av Europeiska unionens och Afghanistans gemensamma uttalande och Afghanistanöverenskommelsen samt resolutioner från FN:s säkerhetsråd och andra relevanta FN-resolutioner,
- b) uppmuntra positiva bidrag till fredsprocessen i Afghanistan från regionala aktörer i Afghanistan och grannländer och därigenom bidra till konsolideringen av den afghanska staten,

c) stödja FN i dess nyckelroll, särskilt generalsekreterarens särskilda representant, och

d) stödja generalsekreterarens/den höge representantens arbete i området.

Artikel 3

Uppdrag

För att nå Europeiska unionens politiska mål, ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) förmedla Europeiska unionens åsikter om den politiska processen utifrån de nyckelprinciper som Afghanistan och det internationella samfundet enats om, särskilt Europeiska unionens och Afghanistans gemensamma uttalande och Afghanistanöverenskommelsen,
- b) etablera och upprätthålla nära kontakter med och ge stöd till Afghanistans representativa institutioner, särskilt regeringen och parlamentet; kontakt bör också etableras och upprätthållas med andra afghanska politiker och andra berörda aktörer såväl inom som utom landet,
- c) upprätthålla nära kontakter med relevanta internationella och regionala organisationer, särskilt med FN:s lokala företrädare,
- d) upprätthålla nära kontakt med grannländer och andra berörda länder i regionen, så att deras synpunkter på situationen i Afghanistan och utvecklingen av samarbetet mellan dessa länder och Afghanistan beaktas i Europeiska unionens politik,
- e) informera om framstegen i strävan att uppnå målen för Europeiska unionens och Afghanistans gemensamma uttalande och Afghanistanöverenskommelsen, särskilt med avseende på
 - goda styrelseformer och upprättande av institutioner som bygger på rättsstatsprincipen,

⁽¹⁾ EUT L 197, 25.7.2008, s. 60.

- reformering av säkerhetssektorn, däribland inrättande av rättsliga institutioner, en nationell armé och en polisstyrka,
 - respekt för de mänskliga rättigheterna för hela den afghanska befolkningen, oberoende av kön, etnisk tillhörighet eller religion,
 - respekt för de demokratiska principerna, rättsstatsprincipen, rättigheter för personer som tillhör minoriteter, kvinnors och barns rättigheter samt folkrättens principer,
 - främjande av kvinnors deltagande i offentlig förvaltning och i det civila samhället,
 - fullgörande av Afghanistans internationella åtaganden, inklusive samarbete i samband med internationella ansträngningar för att bekämpa terrorism, olaglig narkotikahandel och människohandel,
 - underlättande av humanitärt bistånd och flyktingars och internflyktingars återvändande under ordnade förhållanden,
- f) i samråd med företrädarna för medlemsstaterna och kommissionen bidra till att säkerställa att Europeiska unionens politiska strategi avspeglas i dess åtgärder för Afghanistans utveckling,
- g) tillsammans med kommissionen aktivt delta i det gemensamma samordnings- och övervakningsorgan som har inrättats enligt Afghanistanöverenskommelsen,
- h) lämna råd om Europeiska unionens deltagande och ståndpunkter vid internationella konferenser om Afghanistan.

Artikel 4

Uppdragets genomförande

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av uppdraget under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från generalsekretären/den höge representanten.
2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska tillhandahålla strategisk ledning och politiska riktlinjer till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden 1 mars 2009 - 28 februari 2010 ska vara 2 830 000 EUR.
2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom ett avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Stabens inrättande och sammansättning

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som har ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab i samråd med ordförandeskapet, som därvid ska bistås av generalsekretären/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Staben ska inbegripa experter på specifika policyfrågor enligt uppdragets krav. Den särskilda representanten ska meddela generalsekretären/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen stabens definitiva sammansättning.
2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av EU:s institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat eller den av EU:s institutioner som berörs. Experter som utstationeras av medlemsstaterna till rådets generalsekretariat får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.
3. All utstationerad personal ska administrativt lyda under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och verka till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och hans personal

De privilegier, den immunitet och de andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och hans medarbetare utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag ska vid behov fastställas i en överenskommelse med värdparten/värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

*Artikel 8***Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter**

Den särskilda representanten och medlemmarna av hans stab ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser ⁽¹⁾, särskilt när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

*Artikel 9***Tillgång till information och logistiskt stöd**

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.

2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

*Artikel 10***Säkerhet**

Den särskilda representanten ska i enlighet med EU:s säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför EU i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde, för säkerheten för all den personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

- a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, vilken inbegriper uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, styr hanteringen av en säker personalflyttning till och inom uppdragsområdet samt hanteringen av säkerhetstillbud och inbegriper en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all personal som utplaceras utanför EU är högrisksförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- c) se till att alla medlemmar av hans stab som ska utplaceras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktanställd personal, har genomgått lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar ge-

nomförs samt lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för rapporten om genomförandet av uppdraget till generalsekretären/den höge representanten, rådet och kommissionen.

*Artikel 11***Rapportering**

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekretären/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreu-nätet. På rekommendation av generalsekretären/den höge representanten eller Kusp kan den särskilda representanten avge rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

*Artikel 12***Samordning**

1. Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bistå med att säkerställa att alla EU-instrument på fältet fungerar enhetligt för att EU:s politiska mål ska uppnås. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med ordförandeskapets och kommissionens verksamhet samt med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter i Centralasien. Den särskilda representanten ska regelbundet lämna information till medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska ge lokal politisk vägledning till chefen för Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan). EU:s särskilda representant och den civila operationschefen ska samråda vid behov. Den särskilda representanten ska även upprätta förbindelser med andra internationella och regionala aktörer i området.

*Artikel 13***Översyn**

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra insatser från Europeiska unionens sida i området ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska lägga fram en verksamhetsrapport före utgången av juni 2009 och en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget för generalsekretären/den höge representanten, rådet och kommissionen senast i mitten av november 2009. Dessa rapporter ska ligga till grund för de relevanta arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av uppdraget. Inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering ska den höge representanten lämna rekommendationer till Kusp avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av uppdraget.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

*Artikel 15***Offentliggörande**

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/136/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för fredsprocessen i MellanösternEUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 21 juli 2003 antog rådet gemensam åtgärd 2003/537/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Marc OTTE till Europeiska unionens särskilda representant för fredsprocessen i Mellanöstern.
- (2) Den 18 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/133/Gusp⁽²⁾ om ändring och förlängning av uppdraget för den särskilda representanten till och med den 28 februari 2009.
- (3) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/133/Gusp bör uppdraget för den särskilda representanten förlängas med ytterligare en tolv månaders period.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och inverka menligt på de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

Marc OTTEs uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant för fredsprocessen i Mellanöstern förlängs härmed till och med den 28 februari 2010.

⁽¹⁾ EUT L 184, 23.7.2003, s. 45.⁽²⁾ EUT L 43, 19.2.2008, s. 34.*Artikel 2***Politiska mål**

1. Den särskilda representantens uppdrag ska grunda sig på Europeiska unionens politiska målsättningar vad gäller fredsprocessen i Mellanöstern.
2. Dessa målsättningar inkluderar följande:
 - a) En tvåstatslösning med Israel och en demokratisk, livskraftig, fredlig och suverän palestinsk stat, vilka existerar sida vid sida inom säkra och erkända gränser och har normala relationer med sina grannar, i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolutioner 242(1967), 338(1973), 1397(2002) och 1402(2002) samt Madridkonferensens principer.
 - b) En lösning på den israelisk-syriska och den israelisk-libanesiska frågan.
 - c) En rättvis lösning på den komplicerade frågan om Jerusalem och en rättvis, livskraftig och tillfredsställande lösning på problemet med de palestinska flyktingarna.
 - d) Uppföljning av Annapolis-processen för en slutlig överenskommelse om status för och skapandet av en palestinsk stat, inbegripet förstärkning av kvartettens roll som färdplanens väktare – särskilt för att övervaka genomförandet av de skyldigheter som de båda parterna har enligt färdplanen och i överensstämmelse med alla internationella insatser, för att få till stånd en övergripande arabisk-israelisk fred.
 - e) Upprättande av hållbara och effektiva polisiära strukturer under palestinskt egenansvar i enlighet med bästa internationella normer och i samarbete med Europeiska gemenskapens institutionsbyggande program och andra internationella insatser i ett större säkerhetsperspektiv, inbegripet straffrättsliga reformer.
 - f) Öppnande av gränsövergångarna i Gaza, inbegripet gränsövergången i Rafah, inte minst för att tillgodose befolkningens trängande humanitära behov, och om båda parterna godkänner detta närvaro av en tredje part, i samarbete med gemenskapens institutionsbyggande insatser.

3. Dessa målsättningar grundar sig på Europeiska unionens åtagande att

- a) tillsammans med parterna och med partner inom det internationella samfundet, i synnerhet inom ramen för Mellanösternkvartetten, verka för tillvaratagande av varje möjlighet till fred samt för en värdig framtid för alla folk i regionen,
- b) fortsätta att hjälpa palestinierna med politiska och administrativa reformer, valprocessen och säkerhetsreformer,
- c) fullt ut bidra till fredsskapande åtgärder och den palestinska ekonomins återhämtning som en integrerad del av den regionala utvecklingen.

4. Den särskilda representanten ska understödja generalsekretären/den höge representantens arbete i regionen, inklusive inom ramen för Mellanösternkvartetten.

Artikel 3

Uppdrag

För att de politiska målen ska kunna uppnås, ska den särskilda representantens uppdrag omfatta följande:

- a) Sörja för ett aktivt och effektivt bidrag från Europeiska unionen till åtgärder och initiativ som kan leda till en slutgiltig lösning av konflikten mellan israeler och palestinier samt av konflikterna mellan Israel och Syrien och mellan Israel och Libanon.
- b) Underlätta och upprätthålla nära kontakter med alla parter i fredsprocessen i Mellanöstern, andra länder i regionen, Mellanösternkvartettens medlemmar och andra berörda länder samt med FN och andra berörda internationella organisationer, för att samarbeta med dem så att fredsprocessen stärks.
- c) Säkerställa Europeiska unionens fortsatta närvaro i området och inom tillämpliga internationella forum samt bidra till krishantering och krisförebyggande.
- d) Bevaka och understödja fredsförhandlingarna mellan parterna och i lämpliga sammanhang erbjuda Europeiska unionens råd och medling.
- e) På begäran medverka till att de internationella avtal som finns mellan parterna genomförs och på diplomatisk väg ta kontakt med dessa om bestämmelserna i avtalen inte följs.
- f) Särskilt uppmärksamma faktorer av betydelse för den regionala dimensionen inom fredsprocessen i Mellanöstern.

g) På ett konstruktivt sätt ta kontakt med de undertecknande parterna i avtal inom ramen för fredsprocessen och därigenom verka för att demokratins grundläggande normer främjas, inklusive respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen.

h) Bidra till genomförandet av EU:s politik för mänskliga rättigheter och EU:s riktlinjer för mänskliga rättigheter, särskilt vad avser barn och kvinnor i konflikttrabbade områden, framför allt genom att övervaka och bemöta utvecklingen i detta avseende.

i) Rapportera om möjligheterna för Europeiska unionen att ingripa i fredsprocessen och det bästa sättet att fullfölja Europeiska unionens initiativ och pågående insatser avseende fredsprocessen i Mellanöstern, exempelvis Europeiska unionens bidrag till palestinska reformer, och därmed även de politiska aspekterna på relevanta utvecklingsprojekt i Europeiska unionens regi.

j) Övervaka verksamhet från endera sidan avseende genomförandet av färdplanen och i samband med frågor som skulle kunna störa resultatet av förhandlingarna om permanent status, så att Mellanösternkvartetten bättre kan bedöma i vad mån parterna följer ingångna avtal.

k) I samverkan med Europeiska kommissionen och USA:s säkerhetssamordnare inleda ett mer omfattande samarbete om reformen av säkerhetssektorn och underlätta samarbete om säkerhetsfrågor med alla berörda aktörer.

l) Bidra till att verka för att opinionsledare i regionen får bättre förståelse för Europeiska unionens roll.

Artikel 4

Genomförande av uppdraget

1. Den särskilda representanten ska ansvara för genomförandet av uppdraget under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från generalsekretären/den höge representanten.

2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska tillhandahålla strategisk ledning och politiska riktlinjer till den särskilda representanten inom ramen för uppdraget.

*Artikel 5***Finansiering**

1. Det finansiella referensbeloppet för utgifter i samband med den särskilda representantens uppdrag från och med den 1 mars 2009 till och med den 28 februari 2010 ska vara 1 190 000 EUR.

2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

*Artikel 6***Stabens inrättande och sammansättning**

1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab i samråd med ordförandeskapet, som därvid ska bistås av generalsekreteraren/den höge representanten, i fullständigt samförstånd med kommissionen. Staben ska inbegripa experter på särskilda policyfrågor enligt mandatets krav. Den särskilda representanten ska hålla generalsekreteraren/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen informerade om stabens sammansättning.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner kan föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av EU:s institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat eller den av EU:s institutioner som berörs. Experter som medlemsstaterna har utstationerat till rådets generalsekretariat får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.

3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och genomföra sina uppgifter och verka till förmån för den särskilda representantens uppdrag.

*Artikel 7***Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och dennes personal**

Privilegier, immunitet och andra garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och hans medarbetare utan hinder ska kunna fullfölja sitt uppdrag, ska vid behov fastställas i en överenskommelse med värdparten/värdparterna. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna nödvändigt stöd för detta ändamål.

*Artikel 8***Säkerheten för sekretessbelagda EU-uppgifter**

Den särskilda representanten och medlemmarna av hans stab ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, särskilt när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.

*Artikel 9***Tillgång till information och logistiskt stöd**

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till all information av betydelse.

2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i området.

*Artikel 10***Säkerhet**

Den särskilda representanten ska, i enlighet med EU:s säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför EU i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde, för säkerheten för all den personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, inbegripet uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, som styr hanteringen av en säker personal-förflyttning till och inom uppdragsområdet samt hanteringen av säkerhetstillbud och inbegripet en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,

b) se till att all personal som utplaceras utanför EU är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,

c) se till att alla medlemmar av hans stab som ska utplaceras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktsanställd personal, har genomgått lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om genomförandet av uppdraget till generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska också vid behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreunätet. På rekommendation av generalsekreteraren/den höge representanten eller Kusp kan den särskilda representanten avge rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 12

Samordning

1. Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bistå med att säkerställa att alla EU-instrument på fältet fungerar samstämmigt för att uppnå EU:s politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med ordförandeskapets och kommissionens verksamhet samt i förekommande fall med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksam i området. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt biträda den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska ge lokal politisk vägledning till uppdragscheferna för Europeiska unionens samordningskontor för stödet till den palestinska polisen (Eupol Copps) och Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM

Rafah). Den särskilda representanten och den civila operationschefen ska samråda vid behov. Den särskilda representanten ska även stå i förbindelse med andra internationella och regionala aktörer i området.

Artikel 13

Översyn

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess överensstämmelse med andra insatser från Europeiska unionens sida i regionen ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska lägga fram en lägesrapport före utgången av juni 2009 och en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget senast i mitten av november 2009 för generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen. Rapporterna ska utgöra underlag för de berörda arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av denna gemensamma åtgärd. Generalsekreteraren/den höge representanten ska inom ramen för de övergripande prioriteringarna för insatser utanför Europeiska unionen lämna rekommendationer till Kusp inför rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av uppdraget.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 15

Offentliggörande

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2009/137/GUSP

av den 16 februari 2009

om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant i Kosovo

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 10 juni 1999 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1244.
- (2) Den 15 september 2006 antog rådet gemensam åtgärd 2006/623/Gusp ⁽¹⁾ om inrättande av en EU-grupp som ska bidra till förberedelserna inför inrättandet av ett eventuellt internationellt civilt uppdrag i Kosovo, som även innefattar Europeiska unionens särskilda representant (ICM/EUSR-förberedelsegrupp).
- (3) Europeiska rådet betonade den 13–14 december 2007 att Europeiska unionen (EU) är berett att inta en ledande roll för att stärka stabiliteten i regionen och för att verkställa en överenskommelse som fastställer Kosovos framtida status. Det framförde EU:s beredvillighet att bistå Kosovo på vägen mot hållbar stabilitet, bland annat genom ett europeiskt säkerhets- och försvarspolitiskt uppdrag (ESFP-uppdrag) och ett bidrag till ett internationellt civilt kontor som en del av den internationella närvaron.
- (4) Den 4 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo) ⁽²⁾ och gemensam åtgärd 2008/123/Gusp ⁽³⁾ om utnämning av Pieter FEITH till Europeiska unionens särskilda representant i Kosovo till och med den 28 februari 2009.
- (5) På grundval av en översyn av gemensam åtgärd 2008/123/Gusp bör den särskilda representantens uppdrag förlängas med en ytterligare tolv månadersperiod.
- (6) Stabiliserings- och associeringsprocessen utgör den strategiska ramen för EU:s politik gentemot västra Balkan, och unionens instrument är tillämpliga på Kosovo, däribland ett europeiskt partnerskap, en politisk och teknisk dialog inom ramen för stabiliserings- och associeringsprocessens kontrollmekanism (*Tracking Mechanism*) samt därtill hörande stödprogram från gemenskapen.
- (7) Den särskilda representantens uppdrag bör genomföras i samordning med kommissionen för att säkerställa samstämmighet med andra relevanta åtgärder inom gemenskapens behörighetsområde.
- (8) Rådet förväntar sig att den särskilda representantens befogenheter och de befogenheter som tillkommer en internationell civil representant ska innehas av en och samma person.
- (9) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och inverka menligt på de mål för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som anges i artikel 11 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Europeiska unionens särskilda representant**

Pieter FEITHs uppdrag som Europeiska unionens särskilda representant i Kosovo förlängs härmed till och med den 28 februari 2010.

*Artikel 2***Politiska mål**

Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på Europeiska unionens (EU) politiska mål i Kosovo. Till dessa hör att spela en ledande roll för att stärka stabiliteten i regionen och verkställa en överenskommelse som fastställer Kosovos framtida status i syfte att skapa ett stabilt, livskraftigt, fredligt, demokratiskt och multietniskt Kosovo, som bidrar till samarbetet och stabiliteten i regionen utifrån goda grannförbindelser, ett Kosovo som ansluter sig till rättsstatsprincipen och åtar sig att skydda minoriteter samt det kulturella och religiösa arvet.

*Artikel 3***Uppdrag**

För att uppnå EU:s politiska mål i Kosovo ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) erbjuda EU:s råd och stöd i den politiska processen,
- b) verka för EU:s övergripande politiska samordning i Kosovo,
- c) ge chefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo) lokal politisk vägledning, även vad avser de politiska aspekterna av frågor som rör verkställande befogenheter,

⁽¹⁾ EUT L 253, 16.9.2006, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 42, 16.2.2008, s. 92.

⁽³⁾ EUT L 42, 16.2.2008, s. 88.

- d) se till att EU:s åtgärder gentemot allmänheten är konsekventa och samstämmiga; den särskilda representantens talesperson ska vara EU:s huvudsakliga kontaktpunkt för Kosovos medier i frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken/den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (Gusp/ESFP); all information till press och allmänhet ska ges i nära och kontinuerlig samordning med generalsekreterarens/den höge representantens talesperson/rådssekretariatets presstjänst,
- e) bidra till att utveckla och stärka respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i Kosovo, inbegripet vad gäller kvinnor och barn, i enlighet med EU:s politik för mänskliga rättigheter och EU:s riktlinjer för mänskliga rättigheter.

Artikel 4

Uppdragets genomförande

1. Den särskilda representanten ska under ledning av och med stöd av operativa riktlinjer från generalsekreteraren/den höge representanten ansvara för uppdragets genomförande.
2. Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) ska upprätthålla en privilegierad förbindelse med den särskilda representanten och vara den främsta kontaktpunkten med rådet. Kusp ska ge den särskilda representanten strategisk och politisk vägledning inom ramen för uppdraget.

Artikel 5

Finansiering

1. Det finansiella referensbelopp som anslagits för att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag under perioden 1 mars 2009 -28 februari 2010 ska vara 645 000 EUR.
2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som anges i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 1 mars 2009. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Medborgare i länderna på västra Balkan ska tillåtas att lämna anbud för kontrakt.
3. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom avtal mellan den särskilda representanten och kommissionen. Den särskilda representanten ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

Artikel 6

Gruppens inrättande och sammansättning

1. Personal som är specialiserad på EU ska få till uppgift att bistå den särskilda representanten med att genomföra hans uppdrag och bidra till att EU:s åtgärd i Kosovo som helhet blir samstämmig, synlig och effektiv. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin grupp i

samråd med ordförandeskapet, biträtt av generalsekreteraren/den höge representanten, och i fullt samförstånd med kommissionen. Gruppen ska inbegripa experter i särskilda politiska frågor i enlighet med vad som krävs för uppdraget. Den särskilda representanten ska informera generalsekreteraren/den höge representanten, ordförandeskapet och kommissionen om gruppens sammansättning.

2. Medlemsstaterna och Europeiska unionens institutioner får föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras från en medlemsstat eller en av Europeiska unionens institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat respektive den av Europeiska unionens institutioner som berörs. Experter som medlemsstaterna utstationerar vid rådets generalsekretariat får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en EU-medlemsstat.

3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten eller EU-institutionen och ska utföra sina uppgifter och agera till förmån för den särskilde representantens uppdrag.

Artikel 7

Privilegier och immunitet för den särskilda representanten och hans personal

Privilegier, immunitet och övriga garantier som är nödvändiga för att den särskilda representanten och hans personal utan hinder ska kunna fullfölja uppdraget ska fastställas på lämpligt sätt. Medlemsstaterna och kommissionen ska lämna allt stöd som behövs för detta.

Artikel 8

Säkerheten för sekretessbelagda uppgifter

1. Den särskilda representanten och medlemmarna av dennes stab ska respektera de principer och miniminormer för säkerhet som fastställs i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser⁽¹⁾, särskilt när de hanterar sekretessbelagda EU-uppgifter.
2. Generalsekreteraren/den höge representanten ska i enlighet med rådets säkerhetsbestämmelser bemyndigas att till Nato/KFOR (*Kosovo Force*) lämna ut sekretessbelagda EU-uppgifter och EU-handlingar upp till nivån "CONFIDENTIEL UE" som har framtagits för åtgärden.
3. Generalsekreteraren/den höge representanten ska i enlighet med rådets säkerhetsbestämmelser bemyndigas att till Förenta nationerna (FN) och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), allt efter den särskilda representantens operativa behov, lämna ut sekretessbelagda EU-uppgifter och EU-handlingar upp till nivån "RESTREINT UE" som har framtagits för åtgärden. Lokala arrangemang ska utformas i detta syfte.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

4. Generalsekreteraren/den höge representanten ska bemyndigas att till tredje man som är associerad till denna gemensamma åtgärd lämna ut icke-sekretessbelagda EU-handlingar som rör rådets överläggningar om åtgärden och som omfattas av sekretess enligt artikel 6.1 i rådets arbetsordning ⁽¹⁾.

Artikel 9

Tillgång till information och logistiskt stöd

1. Medlemsstaterna, kommissionen och rådets generalsekretariat ska se till att den särskilda representanten får tillgång till alla relevant information.
2. Ordförandeskapet, kommissionen och/eller medlemsstaterna ska vid behov tillhandahålla logistiskt stöd i regionen.

Artikel 10

Säkerhet

I enlighet med EU:s säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför EU i en operativ kapacitet enligt avdelning V i fördraget ska den särskilda representanten, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde, vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras för säkerheten för all personal som lyder direkt under honom, särskilt genom att

- a) upprätta en uppdragsspecifik säkerhetsplan på grundval av riktlinjer från rådets generalsekretariat, inbegripet uppdragsspecifika fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder, med anvisningar för en säker personalflyttning till och inom uppdragsområdet, samt för hanteringen av säkerhetstillbud och en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- b) se till att all personal som utplaceras utanför EU är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- c) se till att alla medlemmar av hans grupp som ska utplaceras utanför EU, inbegripet lokalt kontraktanställd personal, genomgår lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som rådets generalsekretariat har tilldelat uppdragsområdet,
- d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt skriftligen rapporteras till generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen om genomförandet av dessa och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om uppdragets genomförande.

Artikel 11

Rapportering

Den särskilda representanten ska regelbundet lämna muntliga och skriftliga rapporter till generalsekreteraren/den höge representanten och Kusp. Den särskilda representanten ska även vid

behov rapportera till arbetsgrupperna. Regelbundna skriftliga rapporter ska spridas via Coreunätet. På rekommendation av generalsekreteraren/den höge representanten eller Kusp kan den särskilda representanten avge rapporter till rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser).

Artikel 12

Samordning

1. Den särskilda representanten ska verka för EU:s övergripande politiska samordning. Han ska bidra till att säkerställa att alla EU-instrument på fältet fungerar samstämmigt för att uppnå EU:s politiska mål. Den särskilda representantens verksamhet ska samordnas med ordförandeskapets och kommissionens verksamhet samt i förekommande fall med den verksamhet som bedrivs av andra särskilda representanter som är verksamma i området. Den särskilda representanten ska ha regelbundna genomgångar med medlemsstaternas beskickningar och kommissionens delegationer.

2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med ordförandeskapet, kommissionen och medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt bistå den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska ge chefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo) lokal politisk vägledning, även vad avser de politiska aspekterna av frågor som rör verkställande befogenheter. Den särskilda representanten och den civila operationschefen ska samråda vid behov.

3. Den särskilda representanten ska även stå i förbindelse med berörda lokala organ och andra internationella och regionala aktörer på fältet.

4. Den särskilda representanten ska tillsammans med andra EU-aktörer på fältet se till att information sprids och utbyts mellan EU-aktörer på insatsområdet i syfte att uppnå en hög grad av gemensam medvetenhet om och bedömning av situationen.

Artikel 13

Översyn

Genomförandet av denna gemensamma åtgärd och dess samstämmighet med andra bidrag från Europeiska unionen i området ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska före utgången av juni 2009 lägga fram en lägesrapport för generalsekreteraren/den höge representanten, rådet och kommissionen samt en uttömmande rapport om uppdragets genomförande senast i mitten av november 2009. Rapporterna ska utgöra underlag för de berörda arbetsgruppernas och Kusps utvärdering av den gemensamma åtgärden. Generalsekreteraren/den höge representanten ska inom ramen för de övergripande prioriteringarna för utplacering lämna rekommendationer till Kusp avseende rådets beslut om förlängning, ändring eller avslutande av uppdraget.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2006/683/EG, Euratom av den 15 september 2006 om antagande av rådets arbetsordning (EUT L 285, 16.10.2006, s. 47).

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

*Artikel 15***Offentliggörande**

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2009/138/GUSP

av den 16 februari 2009

om restriktiva åtgärder mot Somalia och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2002/960/GUSP

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

- (1) Den 10 december 2002 antog rådet gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp⁽¹⁾ med anledning av FN:s säkerhetsråds resolutioner 733 (1992), 1356 (2001) och 1425 (2002) om ett vapenembargo mot Somalia.
- (2) Den 20 november 2008 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1844 (2008) om införande av restriktiva åtgärder mot dem som försöker förhindra eller blockera en fredlig politisk process, eller mot dem som hotar de federala övergångsinstitutionerna i Somalia eller Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom) med våld, eller som vidtar åtgärder för att underminera stabiliteten i Somalia eller i regionen.
- (3) För tydlighets skull bör de åtgärder som införs genom gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp och de åtgärder som ska införas i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1844 (2008) sammanföras till ett enda rättsligt instrument.
- (4) Gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp bör därför upphävas.
- (5) Insatser av gemenskapen krävs för att genomföra vissa åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Leverans eller försäljning av vapen och all dithörande materiel, inberäknat vapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående till Somalia från medlemsstaternas medborgare el-

ler från medlemsstaternas territorier ska förbjudas vare sig de har sitt ursprung i deras territorier eller inte.

2. Direkt eller indirekt tillhandahållande till Somalia av teknisk rådgivning, ekonomiskt eller annat stöd samt utbildning med anknytning till militär verksamhet, särskilt inklusive teknisk utbildning och tekniskt bistånd i samband med tillhandahållande, tillverkning, underhåll eller användning av sådan utrustning som anges i punkt 1, från medlemsstaternas medborgare eller från medlemsstaternas territorier ska förbjudas.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla

- a) leverans eller försäljning av vapen och all dithörande materiel, samt direkt eller indirekt tillhandahållande av teknisk rådgivning, ekonomiskt eller annat stöd och utbildning med anknytning till militär verksamhet som endast är avsett som stöd till, eller för användning inom, det Amisomuppdrag som avses i punkt 4 i FN:s säkerhetsråds resolution 1744 (2007), eller som endast är avsett att användas av stater och regionala organisationer som agerar i enlighet med punkt 6 i FN:s säkerhetsråds resolution 1851 (2008) och punkt 10 i FN:s säkerhetsråds resolution 1846 (2008),
- b) leverans eller försäljning av vapen och all dithörande materiel, samt direkt eller indirekt tillhandahållande av teknisk rådgivning som endast är avsett som bistånd till utvecklingen av institutionerna inom säkerhetssektorn, i överensstämmelse med den politiska process som anges i punkterna 1, 2 och 3 i FN:s säkerhetsråds resolution 1744 (2007) och under förutsättning att den kommitté som upprättats genom punkt 11 i FN:s säkerhetsråds resolution 751 (1992) (nedan kallad *sanktionskommittén*) inte fattar ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter mottagandet av den berörda underrättelsen,
- c) leveranser av icke-dödlig militär utrustning avsedd enbart för humanitärt bruk eller som skydd eller av materiel avsedd för unionens, gemenskapens eller medlemsstaternas institutionsuppbyggnadsprogram, även på säkerhetsområdet, som genomförs inom ramen för freds- och försoningsprocessen, enligt förhandsgodkännande från sanktionskommittén, eller skyddsdräkter, inbegripet skottsäkra västar och militära hjälmar, som tillfälligt exporteras till Somalia av Förenta nationernas personal, företrädare för medierna, samt biståndsarbetare och åtföljande personal enbart för deras personliga bruk.

⁽¹⁾ EGT L 334, 11.12.2002, s. 1.

Artikel 2

Restriktiva åtgärder enligt artiklarna 3, 4.1, 5.1 och 5.2 ska införas mot personer och enheter som angetts av sanktionskommittén:

- Personer och enheter som utför eller lämnar stöd till handlingar som hotar freden, säkerheten eller stabiliteten i Somalia, inbegripet handlingar som hotar Djiboutiavtalet av den 18 augusti 2008 eller den politiska processen, eller som hotar de federala övergångsinstitutionerna eller Amisom med våld.
- Personer och enheter som bryter mot vapenembargot och dithörande åtgärder som avses i artikel 1.
- Personer och enheter som hindrar leveranser av humanitärt bistånd till Somalia, eller tillgång till, eller utdelning av humanitärt bistånd i Somalia.

Berörda personer och enheter förtecknas i bilagan.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska vidta erforderliga åtgärder för att hindra direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av vapen och militär utrustning samt direkt eller indirekt tillhandahållande av teknisk rådgivning eller utbildning, ekonomiskt eller annat stöd inklusive investering, förmedling eller andra finansiella tjänster, avseende militär verksamhet eller tillhandahållande, försäljning, förmedling, tillverkning, underhåll eller användning av vapen och militär utrustning, till de personer eller enheter som avses i artikel 2.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska vidta erforderliga åtgärder för att förhindra att de personer som avses i artikel 2 reser in till eller passerar genom deras territorium.
2. Punkt 1 ska inte innebära att en medlemsstat är skyldig att vägra sina egna medborgare inresa till det egna territoriet.
3. Punkt 1 gäller inte om sanktionskommittén

- a) från fall till fall fastställer att en resa är motiverad av brådskande humanitära skäl, inklusive religiösa skyldigheter,
- b) från fall till fall fastställer att ett undantag på annat sätt skulle främja målen för fred och nationell försoning i Somalia och stabilitet i regionen.

4. När en medlemsstat enligt punkt 3 tillåter personer som angetts av sanktionskommittén att resa in till eller passera genom dess territorium, ska tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av det.

Artikel 5

1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av de personer eller enheter som avses i artikel 2, eller som innehas av enheter som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av dem eller av personer eller enheter som handlar på deras vägnar eller under deras ledning, som angetts av sanktionskommittén, ska frysas. De berörda personerna eller enheterna anges i bilagan.

2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för, eller utnyttjas till gagn för, de personer eller enheter som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna får medge undantag från de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 för penningmedel och ekonomiska resurser som

- a) är nödvändiga för att täcka grundläggande utgifter, inklusive betalning av livsmedel, hyra, amorteringar och räntor på bostadskrediter, mediciner och läkarvård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,
- b) är avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning för utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster,
- c) är avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel och ekonomiska resurser,

d) är nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten har anmält ett sådant beslut till sanktionskommittén och det har godkänts av denna,

e) är föremål för kvarstad i enlighet med ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom, i vilket fall penningmedlen och de ekonomiska resurserna får användas för att tillgodose ett sådant kvarstadsbeslut eller en sådan dom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelats innan sanktionskommittén fört upp den berörda personen eller enheten i förteckningen, och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i artikel 2, efter det att den berörda medlemsstaten har gjort en anmälan till sanktionskommittén.

4. De undantag som avses i punkt 3 a, b och c kan göras efter det att den berörda medlemsstaten till sanktionskommittén har anmält att den avser att i förekommande fall bevilja tillgång till sådana penningmedel och ekonomiska resurser och sanktionskommittén inte har fattat ett negativt beslut inom tre arbetsdagar efter en sådan anmälan.

5. Punkt 2 ska inte tillämpas på kreditering av frysta konton med

- a) ränta eller andra intäkter från dessa konton, eller
- b) betalningar enligt avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före det datum då dessa konton blev föremål för restriktiva åtgärder,

under förutsättning att sådan ränta och sådana andra intäkter och betalningar fortfarande omfattas av punkt 1.

Artikel 6

Rådet ska upprätta förteckningen i bilagan och ändra den i enlighet med sanktionskommitténs beslut.

Artikel 7

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 8

Denna gemensamma ståndpunkt ska i förekommande fall ses över, ändras eller upphävas i enlighet med tillämpliga beslut som fattas av FN:s säkerhetsråd.

Artikel 9

Gemensam ståndpunkt 2002/960/Gusp ska upphöra att gälla.

Artikel 10

Denna gemensamma ståndpunkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

BILAGA

Förteckning över personer och enheter som avses i artiklarna 2, 3, 4 och 5

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2009/139/GUSP**av den 16 februari 2009****om förlängning av restriktiva åtgärder mot ledarna i regionen Transnistrien i Republiken Moldavien**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

Gemensam ståndpunkt 2008/160/Gusp förlängs härmed till och med den 27 februari 2010.

Artikel 2

av följande skäl:

Bilagorna I och II till gemensam ståndpunkt 2008/160/Gusp ska ersättas med texten i bilagorna I och II till den här gemensamma ståndpunkten.

Artikel 3

- (1) Den 25 februari 2008 antog rådet gemensam ståndpunkt 2008/160/Gusp om restriktiva åtgärder mot ledarna i regionen Transnistrien i Republiken Moldavien ⁽¹⁾. Den gemensamma ståndpunkten gäller till och med den 27 februari 2009.

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 4

- (2) På grundval av en översyn av gemensam ståndpunkt 2008/160/Gusp bör de restriktiva åtgärderna förlängas med ytterligare en tolv månadersperiod.

Denna gemensamma ståndpunkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2009.

- (3) Bilagorna I och II till gemensam ståndpunkt 2008/160/Gusp bör ändras till följd av att vissa personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna har fått ändrade uppgifter.

På rådets vägnar

O. LIŠKA

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 51, 26.2.2008, s. 23.

BILAGA I

"BILAGA I

Förteckning över personer som avses i artikel 1.1 i

1. SMIRNOV, Igor Nikolajevitj, 'president', född den 23 oktober 1941 i Chabarovsk, Ryska federationen. Ryskt pass nr 50No0337530.
 2. SMIRNOV, Vladimir Igorevitj, son till nr 1 och 'ordförande i Statliga tullkommittén', född den 3 april 1961 i Kupjansk, Charkovskaja oblast eller Novaja Kachovka (Nova Kachovka), Chersonskaja oblast, Ukraina. Ryskt pass nr 50No00337016.
 3. SMIRNOV, Oleg Igorevitj, son till nr 1 och 'rådgivare åt Statliga tullkommittén', 'ledamot av Högsta sovjet', född den 8 augusti 1967 i Novaja Kachovka (Nova Kachovka), Chersonskaja oblast, Ukraina. Ryskt pass nr 60No1907537.
 4. MARAKUTSA, Grigorij Stepanovitj, 'ledamot av Högsta sovjet', 'särskild företrädare för Högsta sovjet för interparlamentariska relationer', född den 15 oktober 1942 i Teya i distriktet Grigoriopol, Republiken Moldavien. Gammalt sovjetiskt pass nr 8BM724835.
 5. LITSKAJ, Valerij Anatoljevitch, före detta 'utrikesminister', född den 13 februari 1949 i Kalinin (Tver), Ryska federationen. Ryskt pass nr 51No0076099, utfärdat den 9 augusti 2000.
 6. CHAZJEJEV, Stanislav Galimovitj, 'försvarsminister', född den 28 december 1941 i Tjeljabinsk, Ryska federationen.
 7. ANTJUFEJEV, Vladimir Jurjevitch, aliasnamn: SJETSOV, Vadim, 'minister för statens säkerhet', född 1951 i Novosibirsk, Ryska federationen. Ryskt pass.
 8. KOROLJOV, Aleksandr Ivanovitj, 'vicepresident', född den 24 oktober 1958 i Wrocław, Polen. Ryskt pass.
 9. BALALA, Viktor Aleksejevitch, före detta 'justitieminister' född 1961 i Vinnitsa (Vinnytsia), Ukraina.
 10. ZACHAROV, Viktor Pavlovitch, tidigare 'Transnistriens allmänne åklagare', född 1948 i Camenca (ry. Kamenka), Republiken Moldavien.
 11. GUDJMO, Oleg Andrejevitch, 'ledamot av Högsta sovjet', 'ordförande i Högsta sovjets kommitté för säkerhet, försvar och fredsbevarande', före detta 'vice säkerhetsminister', född den 11 september 1944 i Alma-Ata (Almaty), Kazakstan. Ryskt pass nr 51No0592094.
 12. KRASNOSELSKIJ, Vadim Nikolajevitch, 'minister för inrikesfrågor', född den 14 april 1970 i Daurija, distriktet Transbajkal (Zabajkalje), Tjitinskaja oblast, Ryska federationen.
 13. ATAMANJUK, Vladimir, 'biträdande försvarsminister'."
-

*BILAGA II**"BILAGA II***Förteckning över personer som avses i artikel 1.1 ii**

1. URSKAJA, Galina Vasiljevna, tidigare "justitieminister", född den 10 december 1957 i byn Pjatiletka i distriktet Brianskij, Brianskaja oblast, Ryska federationen.
 2. MAZUR, Igor Leonidovitj, "chef för statsförvaltningen i distriktet Dubossari", född den 29 januari 1967 i Dubossari, Republiken Moldavien.
 3. PLATONOV, Juri Michailovitj, känd som Juri PLATONOV, "chef för statsförvaltningen i distriktet Rybnitsa och staden Rybnitsa", född den 16 januari 1948 i Klimkovo i distriktet Poddorski, Novgorodskaja oblast. Ryskt pass nr 51No0527002 utfärdad av ryska ambassaden i Chisinau den 4 maj 2001.
 4. TJERBULENKO, Alla Viktorovna, "biträdande chef för statsförvaltningen i Rybnitsa" med ansvar för utbildningsfrågor.
 5. KOGUT, Vetjeslav Vasjilevitj, "chef för statsförvaltningen i Bender", född den 16 februari 1950 i Taraklia, Chadir Lunga-distriktet, Republiken Moldavien.
 6. KOSTIRKO, Viktor Ivanovitj, "chef för statsförvaltningen i Tiraspol", född den 24 maj 1948 i Komsomolsk na Amure, Chabarovski kraj, Ryska federationen."
-

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 77/2009 av den 26 januari 2009 om ändring av rådets förordning (EG) nr 314/2004 om vissa restriktiva åtgärder mot Zimbabwe

(Europeiska unionens officiella tidning L 23 av den 27 januari 2009)

— På sidan 8 i bilagan, punkt 24, ska det

i stället för: "Det datum som avses i artikel 7.2: 16.6.2005"

vara: "Det datum som avses i artikel 7.2: 27.1.2009".

— På sidan 15 i bilagan, punkt 122, ska det

i stället för: "Ställning/Skäl till upptagandet i förteckningen/Närmare uppgifter. Biträdande inspektör i Zimbabwes nationella armé."

vara: "Ställning/Skäl till upptagandet i förteckningen/Närmare uppgifter. Biträdande inspektör i Zimbabwes polis."
